

A TANÁCS 1425/2006/EK RENDELETE**(2006. szeptember 25.)**

a Kínai Népköztársaságból és Thaiföldről származó egyes műanyag zsákok és zacskók behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről, valamint a Malajziából származó egyes műanyag zsákok és zacskók behozatalára vonatkozó eljárás megszüntetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

2. AZ ELJÁRÁSBAN ÉRINTETT FELEK

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: az alaprendelet) és különösen annak 9. cikkére,

tekintettel a tanácsadó bizottsággal folytatott egyeztetést követően benyújtott bizottsági javaslatra,

mivel:

A. ELJÁRÁS**1. ELJÁRÁS KEZDEMÉNYEZÉSE**

- (1) Az alaprendelet 5. cikke alapján 2005. június 30-án a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítésében ⁽²⁾ (a továbbiakban: kezdeményezésről szóló értesítés) bejelentette a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: KNK), Malajziából és Thaiföldről (a továbbiakban: az érintett országok) származó egyes műanyag zsákok és zacskók Közösségbe történő behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás kezdeményezését.
- (2) Az eljárást azt követően kezdeményezték, hogy 2005. május 17-én az egyes műanyag zsákok és zacskók 29 közösségi gyártója – a műanyag zsákok és zacskók teljes közösségi termelésének tekintélyes részét (jelen esetben több mint 25 %-át) képviselve – panaszt nyújtott be. A panasz bizonyítékot tartalmazott az említett termék dömpingjére és az abból eredő anyagi kárra vonatkozóan, és ez elegendőnek bizonyult az eljárás megindítására.

- (3) A Bizottság az eljárás kezdeményezéséről hivatalosan értesítette a panaszos közösségi gyártókat, azok társulását, az egyéb közösségi gyártókat, az exportáló gyártókat, az importőröket, a szállítókat és a felhasználókat, valamint a felhasználói társulásokat, amelyekről tudott, hogy érintettek, továbbá az exportáló országok képviselőit. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy álláspontjukat írásban ismertessék, és az értesítésben megállapított határidőn belül szóbeli meghallgatást kérjenek.
- (4) Tekintettel az ismert KNK-beli, malajziai és thaiföldi exportáló gyártók, az ismert közösségi gyártók és importőrök nagy számára, az alaprendelet 17. cikkével összhangban a dömping és a kár meghatározására mintavételt irányoztak elő a kezdeményezésről szóló értesítésben (a mintavételről részletesebb adatok az alábbiakban olvashatók).
- (5) Annak érdekében, hogy a KNK-beli exportáló gyártók számára lehetővé tegyék a piactudományi elbírálás (a továbbiakban: MET) vagy egyéni elbírálás (a továbbiakban: IT) iránti kérelmet, a Bizottság formanyomtatványokat küldött az érintett exportáló gyártóknak és a KNK hatóságainak. 108 vállalat és csoport igényelte a MET-et az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése szerint. A fent említett valamennyi vállalat és csoport IT-t is kérelmezett, amennyiben a vizsgálat azt állapítaná meg, hogy nem felelnek meg a MET feltételeinek. Három vállalat csak IT-t kérelmezett.
- (6) A Bizottság kérdőíveket küldött minden ismert érintett félnek és minden más olyan vállalatnak, amely az eljárás megindításáról szóló értesítésekben meghatározott határidőn belül jelentkezett. Az exportőrök, importőrök és a közösségi gazdasági ágazat mintáiban kiválasztott felektől beérkezett, a kérdőívre adott válaszok mellett két közösségi kiskereskedő is válaszolt a kérdőívre.
- (7) Az érintett felek közül többen írásban is ismertették álláspontjukat. Minden fél számára biztosították a meghallgatást, aki azt a meghatározott határidőn belül kérte, és jelezte a meghallgatását indokló különös okokat.

⁽¹⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 2117/2005/EK rendelettel (HL L 340., 2005.12.23., 17. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL C 159., 2005.6.30., 19. o.

- (8) A Bizottság felkutatott és megvizsgált minden olyan információt, amelyet szükségesnek tartott a dömping, az okozott kár és a közösségi érdek előzetes meghatározásához, és vizsgálatokat végzett a következő vállalatok létesítményeiben:

Közösségi gyártók

- SP Metal, Párizs, Franciaország és kapcsolt vállalatai: SP Metal Biel, Zaragoza, Spanyolország és Jet Sac SA, Auchel, Franciaország
- Groupe Barbier SA, Ste Sigolène, Franciaország
- Plasticos Romero SA, Murcia, Spanyolország
- Plasbel SA, Murcia, Spanyolország
- Alplast SA, Ste Marie-aux-Mines, Franciaország

Független közösségi importőrök

- FIPP GmbH & Co KG és kapcsolt vállalatai: DEISS GmbH & Co KG, Hamburg, Németország

Exportáló gyártók és kapcsolt vállalatok az exportáló országokban

Kínai Népköztársaság

- Cedo Shanghai Ltd., Shanghai
- Chun Yip Plastics (Shenzhen) Ltd., Shenzhen
- Huizhou Jun Yang Plastics Co., Ltd., Huizhou
- Suzhou Guoxin Group Co., Ltd., Taicang
- Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd. és Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd., Wuxi
- Zhongshan Qi Yu Plastic Products Co., Ltd., Zhongshan
- Weifang Lefu Plastic Products Co., Ltd., Weifang
- Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd., Longhai
- Sunway Kordis Shanghai Ltd. és Shanghai Sunway Polysell Ltd., Shanghai
- Nantong Huasheng Plastic Products Co., Ltd., Nantong

Malajzia

- Dragonpak Industries (M) S/B, Johor Bahru

- Europlastics Malaysia S/B, Shah Alam
- Hond Tat Industries S/B, Klang
- Plastic V S/B, Klang
- Poly Carrier Industries S/B, Klang
- Sido Bangun S/B, Negri Sembilan

Thaiföld

- King Pac Industrial Company Limited, Chonburi
- Multibax Public Co., Ltd., Chonburi
- Naraipak Co., Ltd., Bangkok
- Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd., Bangkok
- Thai Plastic Bags Industries Group Co., Ltd., Nakornpathorn

Kapcsolt közösségi importőrök

- Cedo Limited UK, Telford, Egyesült Királyság
- Cedo GmbH, Mönchengladbach, Németország
- Europackaging plc, Birmingham, Egyesült Királyság
- 3S's Limited, Upton-upon-Severn, Egyesült Királyság
- Kordis Limited és Kordis BV, Stratford-upon-Avon, Egyesült Királyság

3. A VIZSGÁLATI IDŐSZAK

- (9) A dömpingre vonatkozó vizsgálat 2004. április 1-jétől 2005. március 31-ig tartott (a továbbiakban: vizsgálati időszak vagy VI). A kárra vonatkozó vizsgálat a 2002. január 1-jétől 2005. március 31-ig tartó időszakot (a továbbiakban: az érintett időszak) fedte le.

B. MINTAVÉTEL

1. MINTAVÉTEL A KNK-BELI, MALAJZIAI ÉS THAIFÖLDI EXPORTÁLÓ GYÁRTÓK KÖRÉBEN

- (10) Amint az a fentiekben említésre került, tekintettel a KNK-beli, malajziai és thaiföldi exportáló gyártók nagy számára, a kezdeményezésről szóló értesítésben az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban mintavételt javasoltak.

- (11) Annak érdekében, hogy a Bizottság dönthesse a mintavétel szükségességéről és kiválaszthassa a mintát, felkérték az exportáló gyártókat, hogy a vizsgálat megindításának időpontjától számított 15 napon belül jelentkezzenek, és nyújtsanak be alapvető adatokat kivitelükről és belföldi értékesítéseikről és valamennyi, az érintett termék gyártásába és/vagy értékesítésébe bevont kapcsolt vállalat nevééről és tevékenységeiről. A KNK-beli, malajziai és thaiföldi hatóságokkal is konzultáltak.
- (12) A megadott határidőn belül 108 KNK-beli vállalat és csoport, 36 malajziai és 17 thaiföldi vállalat nyújtotta be a kért információkat. Azonban a KNK-ból mindössze 104 vállalat és csoport, Malajziából 31 és Thaiföldről 14 vállalat számolt be a Közösségbe irányuló kivitelről a vizsgálati időszak folyamán.
- (13) Azokat az exportáló gyártókat, amelyek a vizsgálati időszak folyamán az említett terméket exportálták a Közösségbe, és amelyek kifejezték a mintavételben való részvételre irányuló szándékukat, együttműködő vállalatoknak tekintették, és figyelembe vették a minták kiválasztásánál.
- (14) Az együttműködő exportáló gyártók a KNK esetében a Közösségbe irányuló összes kivitel körülbelül 95 %-át tették ki, Malajzia esetében 96 %-át, Thaiföld esetében pedig 88 %-át.
- (15) A fennmaradó vállalatok kereskedők vagy exportáló gyártók voltak, amelyek a vizsgálati időszak alatt nem exportáltak a Közösségbe. Ezért e vállalatok vonatkozásában nem állapítanak meg dömpingkülönbséget.
- (16) Azokat az exportáló gyártókat, amelyek nem jelentkeztek az előzetesen megadott időszakon belül, nem tekintették a vizsgálatban együttműködő félnek.
- (17) Az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban a minta kiválasztása során az alábbi kritériumokat vették figyelembe: az exportáló gyártó Közösségbe irányuló exportértékesítéseinek nagysága, valamint az exportáló gyártó belföldi értékesítéseinek nagysága. A lentebb ismertetett okoknál fogva úgy ítélték meg, hogy a mintában szerepelnie kell elegendő számú, belföldön értékesítést végző vállalatnak is. Ezért több olyan jelentős exportáló vállalat is a mintába került, amely reprezentatív belföldi értékesítéseket végez.
- (18) Ennek alapján a Bizottság eredetileg tíz kínai, hat malajziai és hat thaiföldi exportáló gyártót választott ki mintavételhez. A kiválasztott vállalatok az érintett termék Közösségbe irányuló kivitelének 52 %-át teszik ki a KNK-ban, 62 %-át Malajziában és 71 %-át Thaiföldön.
- (19) Az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban az együttműködő exportáló gyártók és az érintett országok hatóságai lehetőséget kaptak arra, hogy megtegyék észrevételeiket a mintaválasztással kapcsolatban.
- (20) Számos kínai exportőr állította azt, hogy a mintavételnek ki kellett volna rájuk terjednie a vállalataikkal kapcsolatos bizonyos körülmények miatt, mint például: terméktípusok, üzleti modellek, költség szerkezet, illetve társulás hongkongi vagy az EU-ban székhellyel rendelkező csoportokkal. Azonban – tekintve véve az információk mennyiségét és a mintaválasztáshoz rendelkezésre álló időt – nem lett volna célszerű, ha a valamennyi fenti tényezőt tükröző minta előállítására törekedtek volna, és ezt az alaprendelet sem írja elő. Sőt, az alaprendelet lehetővé teszi, hogy a vizsgálatot azon legnagyobb reprezentatív exportmennyiségre szűkítsék, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható.
- (21) Az egyik kínai exportőr azt állította, hogy a Bizottságnak a WTO dömpingellenes megállapodása értelmében azokat az exportőröket kellett volna kiválasztania, akik a legnagyobb, Közösségbe irányuló exportértékesítéssel rendelkeznek, függetlenül a belföldi értékesítések nagyságától. A dömpingellenes megállapodás 6. cikkének (10)

bekezdése többek között előírja, hogy az exportőrök mintájának „a kérdéses országokból érkező export legnagyobb, még elfogadhatóan vizsgálható százalékán” kell alapulnia. A dömpingellenes megállapodás 6. cikke (10) bekezdésének ezt az értelmezését el kell utasítani. Először is a dömpingellenes megállapodás 6. cikke (10) bekezdése megfogalmazása nem utal arra, hogy a mintában szerepelnie kell a reprezentatív belföldi értékesítéssel rendelkező exportőröknek. Másodszor, az exportáló gyártók mintájának kiválasztásakor az a cél, hogy összegyűjtsék a lehető legtöbb reprezentatív adatot, amelynek alapján a dömpingkülönbözet kiszámítható. E tekintetben lényeges, hogy az érintett terméket belföldön értékesítő vállalatok szerepeljenek a mintában annak érdekében, hogy az alaprendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdése értelmében meg lehessen határozni a rendes értéket, az eladási, általános és adminisztratív (SGA) költségeket, valamint a nyereséget. A MET feltételeinek megfelelő vállalatok esetében problematikus lenne a rendes érték megállapítása az említett eladási, általános és adminisztratív költségekre, illetve a nyereségre vonatkozó elegendő információ hiányában. A kivétel legnagyobb, még ésszerűen vizsgálható mennyiségébe ezért bele kell tartoznia legalább néhány olyan vállalatnak, amely a VI során belföldi értékesítést végzett. Ennek következményeként a dömpingellenes megállapodás 6. cikkének (10) bekezdése és az alaprendelet 17. cikke értelmében csak azokat a jelentős exportáló vállalatokat választották ki, amelyek a belföldi értékesítésekben is jelentős mértékben vettek részt.

- (22) A vizsgálat során megállapították, hogy a Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd. és a Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd. tévesen jelentette be az érintett termék a Közösségbe irányuló nagy mennyiségű kivitelét, mert az említett vállalatok nem előállítói a terméknek, hanem más exportáló gyártók számára annak feldolgozói. Mivel az említett, saját előállítású termék tényleges értékesítése kis mennyiségben történik, a vállalatot kihagyták a kínai mintából. Azonban – mivel a vállalatot nemrég ellenőrizték – egyéni vizsgálatban fog részesülni.

- (23) A malajziai műanyaggyártók társulása (Malaysian Plastic Manufacturers Association) rámutatott, hogy az egyik vállalat, amelyet nem választottak a mintába, elmulasztott jelentést tenni egy kapcsolt vállalat műanyag zsákjainak és zacskóinak belföldi értékesítéséről, és szerepelnie kellett volna a mintában. Mivel az információ e jelentésteli mulasztásról időben érkezett, a Bizottság beleegye-

zett abba, hogy az említett vállalat egy korábban kiválasztott, azonban kisebb nagyságú exportértékesítéssel rendelkező vállalat helyett szerepeljen a mintában.

- (24) A 22 eredetileg kiválasztott vállalat kérdőívet kapott, amelyeket a megadott határidőn belül visszaküldtek, kivéve egy thaiföldi vállalatot, amelyet kiválasztottak mintavételre, azonban később beszüntette az együttműködést.
- (25) Az érintett országok és felek nagy számára, valamint az időkorlátokra tekintettel a Bizottság úgy határozott, hogy – szem előtt tartva az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének és 17. cikke (3) bekezdésének alkalmazását – nem lehet az exportáló gyártók egyedi vizsgálatát lefolytatni, mert az túlzott terhet jelentene és akadályozná a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését. Ennek megfelelően a Bizottság valamennyi együttműködő exportáló gyártót arról tájékoztatta, hogy a kérelmek ellenére nem szándékozik egyéni vizsgálatot lefolytatni. Ilyen kérelem azonban a kezdeményezésről szóló értesítésben előírt 40 napos határidőn belül nem is érkezett.
- (26) Megjegyzendő, hogy az egyik ki nem választott, de a vizsgálatban együttműködő kínai vállalat kérvényezte, hogy nevét Jiangmen Xiefeng Plastic Co., Ltd-ről Jiangmen Toptype Plastic Products Co., Ltd-re változtassa. Bizonyítékot nyújtottak be arra nézve, hogy a névváltoztatás ugyanarra a jogi személyre vonatkozik, és a vállalat helyzetét, szerkezetét vagy tulajdonosát illetően nem történt változás. A vállalat nevét ezért új nevére módosították e rendelet mellékletében.

2. MINTAVÉTEL A KÖZÖSSÉGI GYÁRTÓK KÖRÉBEN

- (27) Tekintettel a közösségi gyártók nagy számára, a kezdeményezésről szóló értesítésben az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban mintavételt javasoltak. Ebből a célból a Bizottság felkérte a közösségi gyártókat, hogy szolgáltatassanak információt a hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében.

(28) 34 közösségi gyártó jelentkezett és nyújtotta be a kezdeményezésről szóló értesítésben előírt információkat. Összesen öt (három francia és két spanyol) vállalatot választottak ki a mintavételhez, mivel a Közösségben ezek képviselték azon legnagyobb reprezentatív mennyiségű termelést (megközelítőleg 18 %), amely a rendelkezésre álló idő alatt ésszerűen megvizsgálható. Az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultáltak a közösségi gyártók társulásával, és az nem emelt kifogást. Valamennyi kiválasztott közösségi gyártó együttműködést tanúsított, és a megadott határidőn belül elküldte a kérdőívre adott válaszát. Emellett a többi panaszos gyártó, valamint a vizsgálatot támogató gyártók – amelyek Belgiumban, Dániában, az Egyesült Királyságban, Franciaországban, Hollandiában, Lengyelországban, Portugáliában, illetve Spanyolországban tevékenykednek – időben rendelkezésre bocsátották a kár kivizsgálásához szükséges általános adatokat.

3. MINTAVÉTEL AZ IMPORTŐRÖK KÖRÉBEN

(29) Tekintettel az importőrök nagy számára a Közösségben, a kezdeményezésről szóló értesítésben az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban mintavételt javasoltak. Ebből a célból a Bizottság felkérte az importőröket, hogy szolgáltatssanak információt az érintett termék behozatala és eladása tekintetében.

(30) A kapott információ alapján a Közösség öt importőrt választott ki három tagállamban: kettőt Franciaországban, egyet Németországban és kettőt az Egyesült Királyságban. Az importőrök két ismert társulásával konzultáltak. Ezek az importőrök képviselték a Közösségben az ismert importőrök azon legnagyobb reprezentatív eladási mennyiségét (mintegy 9 %), amely a rendelkezésre álló idő alatt ésszerűen megvizsgálható volt. Két importőr végül együttműködést tanúsított, és elküldte a kérdőívre adott válaszait.

4. NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL

(31) Minden felet értesítettek azokról az alapvető tényekről és szempontokról, amelyek alapján végleges dömpingellenes vám kivetését szándékozták javasolni a KNK-ból és Thaiföldről származó egyes műanyag zsákok és zacskók behozatalára, és amelyek alapján a Malajziából származó behozatalra vonatkozó eljárást meg kívánták szüntetni. Egyúttal olyan határidőt biztosítottak számukra, amelyen belül a végleges intézkedések elrendelése alapjául szolgáló lényeges tények és szempontok nyilvánosságra hozatalát követően ismertethetik álláspontjukat.

(32) Sor került az érdekelt felek által benyújtott szóbeli és írásos észrevételek áttekintésre, és indokolt esetben a megállapításokat azoknak megfelelően módosították.

C. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

1. ÁLTALÁNOS HELYZET

(33) A polietilénből készült műanyag zsákokat és zacskókat általában kiskereskedelmi elárúsítóhelyeken teszik hozzáférhetővé a fogyasztók számára, akik leginkább a vásárolt termékek szállítására, élelmiszer csomagolására vagy háztartási hulladék tárolására használják azokat.

2. AZ ÉRINTETT TERMÉK

(34) Az érintett termék a KNK-ból, Malajziából és Thaiföldről származó, tömegében legalább 20 % polietilént tartalmazó, legfeljebb 100 mikrométer vastagságú műanyag zsák és zacskó (a továbbiakban: műanyag zacskók). Az érintett terméket az ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 és ex 3923 29 90 KN-kód alá sorolják.

(35) A műanyag zacskókat polietilén polimerekből állítják elő hosszú csőformában történő extrúzióval, levegő befecskendezése által, amely műveletet feldarabolás, szükség esetén hegesztés, nyomtatás, fogók és/vagy lezárórendszerek hozzáadása követ. A zacskók többféle sűrűségű polietilénből készülhetnek, amely más gyantákkal vagy adalékanyagokkal keverhető. Az anyagösszetétel hatással van a zacskó olyan tulajdonságaira, mint erősség, tartósság vagy lebonthatóság, amelyekre a különböző alkalmazások során lehet szükség.

(36) A vizsgálat során a kínai hatóságok, továbbá több importőr és exportőr azt állította, hogy a vizsgálat túl széles körre terjedt ki, mert olyan tételek szerepeltek benne, mint bevásárlótáskák, szemeteszsákok, fagyasztáshoz, gyümölcs- és zöldségtároláshoz használt zacskók és egyéb termékek, amelyek fizikai jellemzőiket, árukat, értékesítési csatornáikat, végső felhasználásukat és a fogyasztói megítélést tekintve egyaránt különbözőek. Egy exportőr és több importőr azt kérte, hogy a cipzáros zacskók (cipzárral lezárható polietilén zacskók) ne tartozzanak a vizsgálat hatálya alá a nyersanyag, a termelési folyamat, a külalak, felhasználás, terjesztés, fogyasztói megítélés és az ár terén fennálló különbségek miatt. Egy importőr hasonlóan érvelt a pénzeszsákok esetében, amelyeknek állítása szerint egyedi technikai és fizikai jellemzői vannak, és amelyeket csak korlátozott számú vállalat állít elő.

(37) Az egyik malajziai exportőr azt állította, hogy egyes bevásárlótáskáikra szabadalmaztatott adagolási mechanizmus miatt a vizsgálat hatálya nem kellene hogy kiterjedjen, mivel ilyen jellemzőkkel rendelkező zacskókat a közösségi gazdasági ágazat állítólag nem állít elő. Azonban ez a szabadalmaztatott tulajdonság, noha funkcionális előnyöket kínál más bevásárlótáskákkal szemben, nem tér el eléggé a kérdéses táskák fizikai jellemzőitől ahhoz, hogy a termékeket külön terméknek tekinthessék. Valójában ezek alapvetően felcserélhetők maradtak más bevásárlótáskákkal, függetlenül attól, van-e azoknak hasonló szabadalmaztatott rendszere.

(38) Habár elismert, hogy a műanyag zacskóknak különböző típusai vannak, amelyeket különféle alkalmazásokhoz készítenek, beleértve a fent említetteket, a vizsgálatból kiderült, hogy a műanyag zacskók valamennyi típusának, köztük a szabadalmaztatott tulajdonsággal rendelkező zacskóknak, ugyanazok az alapvető fizikai és kémiai tulajdonságai: végeredményben polietilén fóliából készült rugalmas tárolók, amelyeket áruk csomagolására és szállítására használnak. A műanyag zacskók felhasználása ugyanaz, habár az áruk, amelyeket szállítanak vagy amelyek csomagolásához felhasználják őket, különböznek (pl. kiskereskedelmi termékek, élelmiszerek, hulladék). E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet nem írja elő, hogy a vizsgálat olyan termékekre vonatkozzon, amelyek minden tekintetben (például a termelési folyamat, ár, értékesítési csatornák, a felhasználás és a fogyasztói megítélés vonatkozásában) egyformák. Ehelyett a Bizottság következetes gyakorlata szerint azt írja elő, hogy a terméktípusok egy terméként való kezeléséhez elegendő, ha a típusok alapvető fizikai, műszaki és/vagy kémiai tulajdonságai megegyeznek.

(39) Ennek megfelelően a KNK-ból, Malajziából vagy Thaiföldről származó, az ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 és ex 3923 29 90 KN-kód alá besorolt, különféle típusú műanyag zacskók e vizsgálat értelmében egyetlen terméknek tekintendők.

3. HASONLÓ TERMÉK

(40) A Bizottság megállapította, hogy a KNK-ban, (az analóg országként is szolgáló) Malajziában és Thaiföldön gyártott, és a megfelelő belföldi piacon eladott, valamint az érintett országokból a Közösségbe exportált, továbbá a közösségi gazdasági ágazat által a Közösségben gyártott és eladott valamennyi műanyag zacskó ugyanazokkal a fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságokkal rendelkezik, és felhasználásuk is egyezik. Ezért arra a következtetésre jutottak, hogy az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében valamennyi terméktípus hasonló terméknek minősül.

D. DÖMPING

1. ÁLTALÁNOS MÓDSZER

(41) Az alábbiakban meghatározott általános módszert alkalmazták minden malajziai és thaiföldi együttműködő exportáló gyártó esetében, valamint azon együttműködő kínai exportáló gyártók esetében, akik piacgazdasági elbírálásban részesültek. Az egyes érintett országokra vonatkozó, dömpinggel kapcsolatos alábbi megállapítások ezért csak az egyes exportáló országok sajátos vonásait ismertetik.

1.1. Rendes érték

(42) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság először minden egyes exportáló gyártó esetében megvizsgálta, hogy az érintett termék független fogyasztók számára történő belföldi értékesítései reprezentatívak-e, azaz az ilyen értékesítések teljes mennyisége eléri vagy meghaladja-e a Közösségbe irányuló hasonló exportértékesítések teljes mennyiségének 5 %-át.

(43) Ezt követően a Bizottság azonosította az általános reprezentatív belföldi értékesítésekkel rendelkező társaságok által a belföldi piacon eladott azon terméktípusokat, amelyek megegyeztek vagy közvetlenül összehasonlíthatóak voltak a közösségi kivitellel eladott típusokkal. A következő követelményeket alkalmazták: a műanyag zacskókhoz felhasznált nyersanyag típusa, a zacskók mérete, színezése, nyomtatása, lezárása, fogói és külalakja.

(44) Egy terméktípus belföldi értékesítéseit akkor tekintették kellően reprezentatívnak, ha a vizsgálati időszak folyamán a belföldön független fogyasztók számára eladott terméktípus mennyisége legalább 5 %-a volt a közösségi exportra eladott hasonló terméktípus teljes mennyiségének.

(45) A Bizottság ezt követően megvizsgálta, hogy az egyes exportáló országok minden egyes vállalatának a műanyag zacskók minden egyes típusára vonatkozó belföldi értékesítései a rendes kereskedelmi forgalom keretén belül tekinthetők-e az alaprendelet 2. cikke (4) bekezdésének megfelelően. Ez úgy történt, hogy a vizsgálati időszak folyamán a belföldi piacon értékesített minden egyes exportált terméktípus esetében meghatározták a független fogyasztók számára történt nyereséges belföldi értékesítések arányát.

- (46) Amennyiben egy bizonyos terméktípus a kiszámított gyártási költséggel megegyező vagy azt meghaladó nettó értékesítési áron eladott értékesítési mennyisége az adott típus teljes értékesítésének több mint 80 %-át képviselte, és ha az említett típus súlyozott átlagára megegyezett a gyártási költséggel vagy meghaladta azt, a rendes értéket a tényleges belföldi ár alapján állapították meg. Ezt az árat a vizsgálati időszak során e típus összes hazai eladási árának súlyozott átlagaként számították ki, függetlenül attól, hogy ezen eladások nyereségesek voltak-e vagy sem.
- (47) Amennyiben a terméktípus nyereséges értékesítési mennyisége az ilyen típusú teljes értékesítési mennyiség 80 %-át vagy annál alacsonyabb értéket tett ki, illetve amennyiben e típus súlyozott átlagára nem érte el az előállítási költséget, a rendes értéket a tényleges belföldi árra alapozták, amelyet kizárólag e típus nyereséges értékesítésének súlyozott átlaga alapján számítottak ki, feltéve hogy ezen értékesítések elérték vagy meghaladták e típus teljes értékesítési mennyiségének a 10 %-át.
- (48) Azokban az esetekben, amikor bármelyik terméktípus nyereséges eladási mennyisége e típus teljes eladási mennyiségének 10 %-ánál kevesebb volt, úgy tekintették, hogy ez a bizonyos típus elégtelen mennyiségekben került értékesítésre ahhoz, hogy a belföldi ár kellő alapot biztosítson a rendes érték megállapításához.
- (49) Amennyiben az exportáló gyártó által értékesített bizonyos termék belföldi árát nem lehetett felhasználni a rendes érték megállapításához, egy másik módszert kellett alkalmazni. E tekintetben a Bizottság számtanilag képzett rendes értéket alkalmazott, az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének megfelelően.
- (50) A rendes értéket az eladási, általános és adminisztratív költségek ésszerű összegének, valamint egy ésszerű haszonkulcsnak az egyes exportőrök exportált típusainak előállítási költségeihez történő hozzáadásával számították ki.
- (51) Az eladási, általános és adminisztratív költségeket és a nyereséget minden esetben az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdésében meghatározott módszerek szerint állapították meg. Ebből a célból a Bizottság megvizsgálta, hogy a belföldi piacon az egyes érintett exportáló gyártók által felszámított eladási, általános és adminisztratív költségek és az elért nyereség megbízható adatoknak minősültek-e.

1.2. Exportár

- (52) Minden olyan esetben, amikor az érintett terméket független közösségi fogyasztó részére exportálták, az exportárat az alaprendelet 2. cikke (8) bekezdésének megfelelően, azaz a ténylegesen megfizetett vagy megfizetendő exportárak alapján határozták meg.
- (53) Amikor az exportértékesítés közösségi székhelyű kapcsolt importőrökön keresztül történt, az exportárat az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének megfelelően azon ár alapján határozták meg, amelyen az importált terméket először értékesítik viszonteladás formájában egy független vevő számára, megfelelően kiigazítva azt a behozatal és a viszonteladás között felmerülő minden költség, valamint az eladási, általános és adminisztratív költségek és ésszerű haszonkulcs szerint. E tekintetben a kapcsolt importőrök saját eladási, általános és adminisztratív költségeit alkalmazták. A haszonkulcsot az együttműködő nem kapcsolt importőröktől kapott információk alapján határozták meg.

1.3. Összehasonlítás

- (54) A rendes érték és az exportár közötti összehasonlítást gyártelepi paritáson végezték.
- (55) A rendes érték és az exportár közötti tisztességes összehasonlítás érdekében az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban kiigazítások formájában figyelembe vették az árakat és az azok összehasonlíthatóságát érintő tényezők eltéréseit. Valamennyi vizsgált exportáló gyártó számára megítélték az alkalmazható és indokolható engedményeket a fuvarozási, tengeri fuvarozási és biztosítási költségek, az anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek, a csomagolási költségek, a garanciális költségek és a jutalékok különbségeire.

1.4. Dömpingkülönbözet

- (56) Az alaprendelet 2. cikke (11) és (12) bekezdésének megfelelően a dömpingkülönbözet megállapítására a terméktípusonkénti, fentiek szerint meghatározott rendes érték súlyozott átlagának és a terméktípusonkénti, fentiek szerint meghatározott exportár súlyozott átlagának összehasonlítása alapján került sor.
- (57) Az alaprendelet 17. cikkével összhangban jelentkező, de a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók tekintetében a dömpingkülönbözet megállapítására a mintában szereplő társaságok dömpingkülönbözeteinek súlyozott átlaga alapján került sor, az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének megfelelően.

(58) A Bizottság következetes gyakorlatává vált, hogy a dömpingkülönbözet meghatározása szempontjából egyetlen szervezetnek tekintse a kapcsolt exportáló gyártókat vagy az ugyanahhoz a csoporthoz tartozó exportáló gyártókat, és ezért ezek tekintetében egyetlen dömpingkülönbözetet állapítson meg. Ez különösen azért alakult így, mert az egyéni dömpingkülönbözetek kiszámításával a dömpingellenes intézkedések kijátszására ösztönözhetnék a feleket, és így azáltal, hogy lehetővé tennék a kapcsolt exportáló gyártók számára közösségi exportjuknak a legalacsonyabb egyéni dömpingkülönbözettel rendelkező társaságon keresztül történő bonyolítását, hatástalanná tennék az intézkedéseket.

(59) E gyakorlattal összhangban az ugyanabba a csoportba tartozó kapcsolt exportáló gyártókat egyetlen jogi személyként kezelték, és számukra egyetlen dömpingkülönbözetet állapítottak meg, amelyet az egyes csoportok együttműködő gyártói dömpingkülönbözeteinek súlyozott átlaga alapján számítottak ki.

(60) A nem együttműködő exportáló gyártók dömpingkülönbözetének megállapítása céljából először az együttműködés hiányának mértékét állapították meg. E célból az együttműködő exportáló gyártók által jelentett, a Közösségbe irányuló exportmennyiséget az Eurostat megfelelő behozatali statisztikáival hasonlították össze.

(61) Mivel az együttműködés szintje Malajziában és Thaiföldön magas (85 % feletti) volt, helyénvalónak tekintették, hogy a maradvány dömpingkülönbözetet az érintett országok nem együttműködő gyártói számára az együttműködő exportőrökre kivetett legmagasabb vám szintjén határozzák meg.

(62) Kína tekintetében meg kell jegyezni, hogy az együttműködés szintje általában magas volt ugyan, három exportáló gyártó azonban hamis és félrevezető információt nyújtott, ezért őket az alaprendelet 18. cikke értelmében nem együttműködőnek minősítették. Mivel ezek a vállalatok szándékosan tartózkodtak az együttműködéstől, a KNK-beli nem együttműködő exportáló gyártók számára a maradvány dömpingkülönbözetet a rendelkezésre álló tényekre alapozták. Ezért helyénvalónak tekintették, hogy a maradvány dömpingkülönbözetet a MET-ben vagy IT-ben nem részesülő exportáló gyártók tekintetében a reprezentatív típusokra megállapított legmagasabb különbözet szintjén állapítsák meg. Semmi nem

utalt arra, hogy a nem együttműködő gyártók ennél alacsonyabb szintű dömpinget alkalmaztak volna.

2. MALAJZIA

2.1. Rendes érték

(63) Három vállalat globálisan reprezentatív belföldi értékesítéssel rendelkezett. Mivel azonban nem állt rendelkezésre ennek megfelelő belföldi és exportált típus, a rendes értéket e vállalatok számára a fentiekben ismertetett módszer alapján kellett meghatározni. A reprezentatív belföldi értékesítéssel nem rendelkező három vállalat számára a rendes értéket szintén a fentiekben ismertetett módszer szerint kellett meghatározni.

(64) A reprezentatív belföldi értékesítéssel rendelkező három vállalat esetében a rendes kereskedelmi forgalomban elért nyereséget, valamint a saját hazai értékesítéseiken alapuló eladási, általános és adminisztratív költségeket használták a rendes érték meghatározásához.

(65) A reprezentatív hazai értékesítéssel nem rendelkező három vállalat számára az eladási, általános és adminisztratív költségekre vonatkozó összeget a hazai értékesítésekkel rendelkező három vállalat átlagos eladási, általános és adminisztratív költségei alapján határozták meg.

(66) Mivel csak egyetlen malajziai exportőr hasonló terméknek belföldi értékesítései voltak általánosan nyereségesek, a termékek ugyanazon általános kategóriájának a hazai értékesítésben elért átlagos nyereségszintjét, 5,5 %-ot használták a rendes érték meghatározásához a hazai értékesítést nem végző három vállalat esetében, az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontjával összhangban.

2.2. Exportár

(67) A hat exportáló gyártó Közösségbe irányuló kivitelüket vagy közvetlenül, független vásárlók számára, vagy Közösségen belüli, illetve indonéziai kapcsolt kereskedelmi vállalatokon keresztül értékesítették. Ha az exportértékesítés közösségi székhelyű kapcsolt importőrökön keresztül történt, az exportárát az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének megfelelően a fenti (53) preambulumbekezdésben leírtak szerint határozták meg.

2.3. Összehasonlítás

- (68) A rendes értéket és az exportárakat – a fenti (54) és (55) preambulumbekkezdésben leírtak szerint – gyártélepi alapon hasonlították össze, adott esetben kiigazításokkal, az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban.
- (69) Az Indonézián keresztül történő értékesítések esetében a jutalékokra vonatkozó 3,3 %-os kiigazításra volt szükség az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja értelmében. A jutalék összegét az indonéziai vállalat eladási, általános és adminisztratív költségei, valamint 3 %-os haszonkulcs alapján határozták meg. Mivel az indonéz vállalat nyereségére hatással voltak a kapcsolt vállalatok között történő értékesítések, a 3 %-os haszonkulcsot egy független kereskedő nyeresége alapján határozták meg.
- (70) Egy másik exportőr azt állította, hogy közösségi értékesítési áraikat ki kell igazítani, hogy figyelembe vegyék a legutóbbi (a VI utáni) szerződésüket a végső felhasználóval, amely áremelést tesz lehetővé; az áremelés célja állítólagosan az exportőrt a VI során a nyersanyag árában bekövetkezett változás hatására ért veszteségek kompenzálása. Mivel a VI során nem került sor az ár kiigazítására, és semmi sem bizonyítja az új szerződés és a költségek múltbeli alakulása közötti kapcsolatot, ez nem valószínűsíthető meg.

2.4. Dömpingkülönbözet

- (71) A dömpingkülönbözetek a vám megfizetése előtti CIF közösségi határparitásos ár százalékában kifejezve a következők:

— Dragonpak Industries (M) S/B, Johor Bahru	0 %
— Europlastics Malaysia S/B, Shah Alam	0 %
— Hond Tat Industries S/B, Klang	4,0 %
— Plastic V S/B, Klang	0 %
— Poly Carrier Industries S/B, Klang	0 %
— Sido Bangun S/B, Negri Sembilan	9,1 %
— A mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók	7,3 %
— Összes többi vállalat	9,1 %

- (72) A Bizottság megvizsgálta, hogy a malajziai országos szintű dömping az alaprendelet 9. cikke (3) bekezdésében meghatározott legkisebb, 2 %-os szint fölötti-e. E célból helyénvalónak ítélték, hogy a minta – amely magában foglalta az olyan vállalatokat, amelyeknél nincs dömping – eredményeit elkülönítsék a mintában nem szereplő vállalatok dömpingszintjének felbecslése érdekében. A mintában a dömping összege a mintában szereplő kivitel CIF-értékének százalékában kifejezve 2 % alatt volt. Ezért a Malajziára meghatározott általános dömpingkülönbözet a legkisebb szint alatt maradt. E körülmények között az eljárást a Malajziából származó érintett termék behozatala tekintetében vámok kivetése nélkül meg kell szüntetni.
- (73) A közösségi gazdasági ágazat azt állította, hogy az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdése nem írja elő az országos legkisebb dömpingkülönbözet meghatározását.
- (74) A Bizottság elutasította ezt az értelmezést. Az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdése világosan előírja, hogy az eljárást meg kell szüntetni, ha a dömpingkülönbözet 2 %-nál kevesebb. Mivel az eljárás egy országra irányul, ez kimondottan országos különbségre vonatkozik.
- (75) A közösségi gazdasági ágazat azt is állította, hogy az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdése előírja, hogy a nulla és csekély értékű különbséget figyelmen kívül kell hagyni a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártókra kivetendő dömpingellenes vám kiszámításakor. Ez a cikk azonban csupán a legmagasabb vámot határozza meg, amelyet a vámok kivetése esetén az említett exportáló gyártókra ki lehet vetni. Mivel azok a malajziai exportáló gyártók, akiknél bebizonyosodott a dömping, a Malajziából származó összes kivitel csupán kis részét jelentik, helyénvalónak ítélték, hogy a fenti (72) preambulumbekkezdésben említettek szerint az országos számítás az egész minta eredményeinek becslésére alapozzák.

3. THAIFÖLD

3.1. Rendes érték

- (76) Három vállalat globálisan reprezentatív belföldi értékesítéssel rendelkezett. Mivel azonban nem állt rendelkezésre ennek megfelelő belföldi és exportált típus, a rendes értéket e vállalatok számára a fentiekben ismertetett módszer alapján kellett meghatározni. A reprezentatív belföldi értékesítéssel nem rendelkező vállalatok számára a rendes értéket szintén a fentiekben ismertetett módszer szerint kellett meghatározni.

(77) E három vállalat esetében saját belföldi értékesítéseik eladási, általános és adminisztratív költségeit használták. A reprezentatív belföldi értékesítéssel nem rendelkező két vállalat számára az eladási, általános és adminisztratív költségekre vonatkozó összeget a belföldi értékesítésekkel rendelkező három vállalat átlagos eladási, általános és adminisztratív költségei alapján határozták meg.

(78) A reprezentatív hazai értékesítést végző két vállalat számára a rendes kereskedelmi forgalomban elért nyereséget használták fel. A reprezentatív hazai értékesítést végző harmadik vállalat esetében saját nyereségük nem volt alkalmazható, mivel értékesítésük kevesebb mint 10 %-a történt a rendes kereskedelmi forgalom során.

(79) Mivel egyetlen thaiföldi exportőr sem rendelkezett általánosan nyereséges hazai értékesítéssel, a két, belföldi értékesítést nem végző vállalatra, valamint a rendes kereskedelmi forgalomban kevesebb mint 10 % hazai értékesítést végző vállalatra vonatkozó rendes érték meghatározásához ésszerű haszonkulcsot használtak egy thaiföldi vállalatnak a termék ugyanazon általános kategóriájában történt belföldi értékesítéseinek nyeresége alapján, az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontjával összhangban.

3.2. Exportár

(80) Az öt együtműködő exportáló gyártó kivitele közvetlenül a független közösségi vásárlókhoz irányult. Az exportárak ezért az érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapultak, az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban.

3.3. Összehasonlítás

(81) A rendes értéket és az exportárakat – a fentiekben leírtak szerint – gyártelepi alapon hasonlították össze, adott esetben kiigazításokkal, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének értelmében.

3.4. Dömpingkülönbözet

(82) A dömpingkülönbözetek a vám megfizetése előtti CIF közösségi határparitásos ár százalékában kifejezve a következők:

— King Pac Industrial Co Ltd., Chonburi and Dpac Industrial Co., Ltd., Bangkok	14,3 %
— Multibax Public Co., Ltd., Chonburi	5,1 %
— Naraipak Co., Ltd. and Narai Packaging (Thailand) Ltd., Bangkok	10,4 %
— Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd., Bangkok	6,8 %
— Thai Plastic Bags Industries Co., Ltd., Nakhonpathom	5,8 %
— A mintában nem szereplő együtműködő exportáló gyártók	7,9 %
— Összes többi vállalat	14,3 %

4. KÍNAI NÉPKÖZTÁRSASÁG

4.1. Piacgazdasági elbírálás (MET) és egyéni elbírálás (IT)

(83) A KNK-ból származó behozatalra vonatkozó dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) pontjának (1)–(6) albekezdésével összhangban határozzák meg azon exportáló gyártókra nézve, akik a vizsgálat szerint az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeknek eleget tesznek. Az egyszerűbb hivatkozás céljából e feltételek röviden összefoglalva a következők:

1. az üzleti döntéseket és költségeket a piaci feltételek szerint alakították ki, jelentős állami beavatkozás nélkül;

2. a számviteli nyilvántartásokat a nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően függetlenül ellenőrizték és alkalmazták minden célra;

3. nincsenek a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből eredő jelentős torzulások;

4. a csődjogi és a tulajdonjogi jogszabályok biztosítják a stabilitást és jogbiztonságot; valamint

5. a valutaátváltás piaci árfolyamon történik.

(84) Valamennyi, a mintavételhez tekintetbe vett kínai gyártó kérelmezte a piacgazdasági elbírálást az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja alapján, és a megadott határidőn belül benyújtotta az exportáló gyártóknak

szóló, MET iránti kérelemre vonatkozó formanyomtatványt. Három vállalat csak IT-t kérelmezett, és az előírtaknak megfelelően a MET iránti kérelemre vonatkozó formanyomtatványt részben kitöltve nyújtotta be. A tíz vizsgált vállalat tekintetében a Bizottság felkutatott minden szükségesnek ítélt információt, és a MET-re vonatkozó kérelmében benyújtott valamennyi információt ellenőrizte az érintett vállalatok létesítményeiben.

- (85) A megállapítások szerint a vizsgált tíz kínai exportáló gyártó közül hét bebizonyította, hogy teljesíti az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjában meghatározott öt feltételt, és meg kell ítélni neki a MET-et, egy exportáló gyártó azonban nem részesülhet MET-ben.
- (86) A fennmaradó két kínai exportáló gyártó és egy, a mintában nem szereplő exportáló gyártó esetében azonban megállapították, hogy az alaprendelet 18. cikke értelmében hamis és félrevezető információkat szolgáltatottak.
- (87) Két exportáló gyártó a MET-re vonatkozó kérelemben és a dömpingellenes kérdőívre adott válaszában nem jelezte, hogy egymással kapcsolatban áll, egyikük pedig hamis bizonyítékot nyújtott be, hogy részben leplezze a fennálló kapcsolatot.
- (88) Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a Bizottság következetes gyakorlata szerint megvizsgálja, vajon a kapcsolt vállalatok egy csoportja egészként teljesíti-e a MET feltételeit. Ez azért szükséges, mert így elkerülhető, hogy intézkedések bevezetése esetén a vállalatok egy csoportja a csoport egyik kapcsolt vállalatán keresztül bonyolítsa értékesítéseit egyéni vámtétellel és MET-elbírással. Ezért olyan esetekben, amikor egy leányvállalat vagy bármely más kapcsolt vállalat az érintett termék gyártója vagy értékesítője, minden kapcsolt vállalat vonatkozásában jelezni kell a köztük fennálló kapcsolatot annak biztosítása érdekében, hogy a kapcsolt vállalatok az intézkedések bevezetése esetén egyforma dömpingkülönbözetben részesüljenek. Emellett az érintett termék gyártásában részt vevő minden kapcsolt vállalatnak válaszolnia kell a MET-igénylő formanyomtatványra annak érdekében, hogy megvizsgálható legyen: ezek a vállalatok megfelelnek-e az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeknek. A kérdőívre válaszolnia kell valamennyi kapcsolt gyártónak is.

- (89) Jelen esetben, habár egyenként mindkét vállalat eleget tett a MET-igénylő űrlap benyújtására vonatkozó kötelezettségének, a kapcsolt vállalatok megpróbálták leplezni a közöttük fennálló kapcsolatot. Mivel a kapcsolatot nem hozták nyilvánosságra, a két kapcsolt vállalat egyikét nem vizsgálták meg a mintában szereplő másik vállalattal együtt, ahogy az rendesen történt volna. A Bizottság rendelkezésére bocsátott információ így nem tette lehetővé, hogy a csoport valamennyi kapcsolt vállalatát megfelelően megvizsgálják. Ennek eredményeképp nem lehetett megállapítani, hogy vajon az egész csoport megfelel-e a MET feltételeinek.
- (90) Így mind a vizsgált exportáló gyártót, mind kapcsolt vállalatát, amely az érintett termék előállításában és értékesítésében is részt vett, együtt nem működő exportáló gyártónak minősítették.
- (91) A fennmaradó másik vállalat esetében bebizonyosodott, hogy az exportértékesítések vonatkozásában szándékosan hamis információt közölt a kérdőívre adott válaszában, és a lenti (112) preambulumbekzdésben ismertetett módon meghamisította az exportszámlákat. Megállapították, hogy mivel a vállalatot együtt nem működő exportőrre nyilvánították, a MET iránti kérelem érvényét veszítette, mivel ilyen körülmények között nem lehetett kiszámítani a vállalat egyéni dömpingkülönbözetét.
- (92) Az exportáló gyártók és a közösségi gazdasági ágazat lehetőséget kapott, hogy a fenti megállapításokkal kapcsolatban észrevételt tegyen.
- (93) A (85) preambulumbekzdésben említett kínai exportáló gyártó nem tudta bebizonyítani, hogy teljesíti a fenti 1., 2. és 3. feltételt, ezért MET iránti kérelmét elutasították. E vállalat és kapcsolt vállalatai vizsgálata során kiderült, hogy a csoport két egységből áll: egy kínai vállalatból és egy hongkongi anyavállalat kínai leányvállalatából. A vállalat nem tudta bizonyítani, hogy a leányvállalat vezetését nem befolyásolja a kínai állam. Ráadásul a kínai

gyártó vállalat működési engedélye előírja, hogy a termékek egy meghatározott minimális százalékát exportálni kell. A vállalat azt állította, hogy a helyi hatóságoktól engedélyt tud szerezni a belföldi értékesítésre, azaz korlátlan működési engedélyhez juthat. Állításait azonban nem támasztotta alá, működési engedélyéből sem kérte a nyilvánvaló korlátozás törlését, és alapszabályát – amelyben az exportra vonatkozó követelmény szintén szerepelt – sem változtatta meg. Ennek következtében megállapítható, hogy a vállalat nem bocsátott rendelkezésre elegendő bizonyítékot arra, hogy a piaci jelzéseknek megfelelően, szabadon és rugalmasan értékesíthet, és többek között belföldi értékesítést is végezhet. Ez a korlátozás jelentős mértékű állami beavatkozás, azaz olyan működési szabályzat eredménye, amely a vállalat tevékenységének hatókörét az exportpiacra korlátozza.

kell. Így a vállalatnak a VI során exportkötelezettsége volt, és a Bizottság először azt a következtetést vont le, hogy a vállalat nem hozhatott szabadon, a piaci jelzéseknek megfelelően üzleti döntéseket, ezért a MET első feltétele nem teljesült. A vállalat azonban bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy ezeket a korlátozásokat 2006 márciusában eltörölték. A vállalat arra vonatkozó döntését, hogy a hazai piacon nem végez értékesítést a VI-t megelőző, illetve a VI alatti időszakban, olyan bizonyíték szolgáltatásával támasztotta alá, amely arra vonatkozott, hogy döntését kizárólag a vállalat helyzete és üzleti kilátásai befolyásolták, ezért – a működési engedélyben szereplő exportértékesítési kötelezettség ellenére – valójában állami beavatkozástól mentes volt. Mivel a vállalat működési engedélye már nem tartalmazza az exportértékesítési követelményt, és a vállalat alátámasztotta állítását, mely szerint a korlátozás már megszüntetése előtt hatályát veszítette, a vállalat eleget tesz a MET első feltételének.

(94) A fentiek azt jelentik, hogy a vállalat egyéni elbírálás (IT) iránti kérelmét szintén elutasították, mivel a vállalat nem teljesítette az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételt, vagyis azt, hogy az exportárak és az exportra szánt mennyiségek szabadon meghatározhatók.

(95) A 2. feltétel tekintetében, mivel a hongkongi anyavállalat leányvállalata készpénzalapon működik, feltételezik, hogy könyvvitele nem felel meg a nemzetközi számviteli standardok szerinti eredményszemlélet elvének. Ezenkívül, mivel e leányvállalat tevékenységeit nem választották szét a másik gyártó vállalatétól, kétségbe vonható mindkét jogalany számláinak hitelessége, különösen a költségek vonatkozásában. Ezért nem teljesül a MET második feltétele.

(96) A vállalat nem mutatta be világosan, hogyan szerezték a leányvállalat földhasználati és gyárépítési jogát, illetve ki van-e téve értékcsökkenésnek. Ezért a MET harmadik kritériuma sem tekinthető teljesültnek, mivel a vállalat nem bizonyította, hogy nincsenek a korábbi nem piacgazdasági rendszerből megmaradt torzulások a földhasználati jogok és a gyárépületek felvásárlása tekintetében.

(97) Egy másik kínai exportáló gyártó működési engedélye és alapszabálya olyan rendelkezést tartalmazott, amely előírja, hogy a vállalat termelésének 100 %-át exportálni

(98) A kínai kormány és számos exportőr azt állította, hogy a Bizottság csak a mintában szereplő vállalatok piacgazdasági elbírálásáról döntött, így nem foglalkozott a mintában nem szereplő körülbelül száz vállalat MET iránti kérelmével. Állításuk szerint a Bizottság köteles a MET iránti benyújtott kérelmeket egyénileg elbírálni, függetlenül attól, hogy az exportőr szerepel-e a mintában.

(99) Először is meg kell jegyezni, hogy a Bizottság ebben az eljárásban példátlanul nagy számú, vagyis száznál több együttműködő exportőrrel találkozott. Ilyen körülmények között a Bizottságnak gondoskodnia kellett arról, hogy a vizsgálat a rendelkezésre álló források alapján, törvényes határidőn belül, a MET iránti kérelmek elbírálásához alkalmazott előírások követésével mehessen végbe.

(100) A Bizottság úgy véli, hogy a mintavételre vonatkozó meglévő rendelkezés (az alaprendelet 17. cikke) teljes mértékben átfogja a MET-et igénylő vállalatok helyzetét. Az exportőrök a mintavételi gyakorlat jellegénél fogva valójában nem részesülhetnek egyéni értékelésben sem a piacgazdaságú országokban, sem az átmeneti gazdaságú országokban, hanem a mintavétel alapján megállapított következtetéseket kiterjesztik rájuk.

- (101) Az alaprendelet 17. cikke általános módszert határoz meg az olyan helyzetek kezeléséhez, amelyeknél az egyéni vizsgálat (azaz a reprezentatív minta alkalmazása) már nem lehetséges a nagyszámú érdekelt vállalat miatt. Semmi sem indokolja, hogy ezt a módszert ne lehessen alkalmazni abban az esetben, ha a nagyszámú érintett vállalat között számos vállalat jelzi MET iránti kérelmét.
- (102) Valójában az, hogy a mintában szereplő vállalat kért és kapott-e MET-et vagy IT-t, technikai kérdés, és kizárólag a dömpingkülönbözlet meghatározásához alkalmazott módszer vonatkozásában releváns. Mindez csak a dömping kiszámításához használt adatokat, azaz a vállalat saját vagy az analóg ország felhasznált adatait érinti. Mint minden más mintavételi esetben, itt is megállapítják a mintában szereplő összes vállalat súlyozott átlagát, függetlenül attól, hogy a MET/IT értékelésének eredményeként milyen eljárást alkalmaztak az egyes vállalatok esetében a dömpingkülönbözlet kiszámításához. Ezért a MET/IT nem akadályozza a rendes mintavételi eljárások alkalmazását.
- (103) A mintavétel fő oka, hogy az adminisztratív szükségszerűségeket kiegyensúlyozza, és lehetővé teszi valamely eset elbírálását egyéni elemzéssel, megfelelő időben, a megadott határidőn belül, a lehető legteljesebb mértékben. A MET iránti kérelmek száma ebben az esetben annyira nagy volt, hogy az esetek egyéni megvizsgálása – ami más esetekben időnként előfordul – adminisztratív szempontból megvalósíthatatlan volt. Ezért ésszerűnek ítélték, hogy a mintában szereplő vállalatok alapján megállapított dömpingkülönbözlet súlyozott átlagát a mintában nem szereplő vállalatokra is alkalmazzák, a (17) preambulumbekzdésben meghatározott feltételek alapján, függetlenül attól, hogy a vállalat számára megítélték-e a MET-e vagy az IT-t.
- (104) A közösségi gazdasági ágazat a MET megadását öt, a fentiekben ismertetett vállalat esetében vitatta.
- (105) A közösségi gazdasági ágazat azt állította, hogy az egyik, MET-ben részesült vállalat köztudottan állami vállalat, és mivel az említett vállalat a közelmúltig az egyik jelentős állami tulajdonú kereskedelmi csoportba tartozott, valószínű, hogy helyzete még mindig kedvező a kínai állam szempontjából, amely befolyása alatt tarthatja. A közösségi gazdasági ágazat arra is rámutatott, hogy a korábbi állami tulajdonú vállalat és a jelenlegi vállalat közötti eszközátruházás során fennáll az átviteli hatások lehetősége. A Bizottság ellenőrizte az említett vállalat tulajdonosi és ellenőrzési szerkezetét, és azt a következtetést vonta le, hogy 2002 óta a vállalatot magánbefektetők irányítják, állami befolyástól mentesen. A Bizottság megvizsgálta az állami tulajdonú vállalatról történt eszközátruházást, és megbizonyosodott arról, hogy a folyamat piacgazdasági feltételek mellett zajlott. Nem került elő olyan bizonyíték, amely kétségbe vonná ezeket a következtetéseket. A közösségi gazdasági ágazat azt is állította, hogy mivel a vállalat exporttámogatásban részesült, nem lehet megadni számára a MET-et. A támogatás összege és jellege azonban nem indokolja a MET megadását.
- (106) Egy másik, MET-ben részesülő vállalat esetében a közösségi gazdasági ágazat azt állította, hogy kivételét nagyrészt a fentiekben említett vállalattal kötött beszedési megállapodásokon keresztül állítják elő, ezért számára szintén meg kell tagadni a MET megadását. Mivel azonban megállapították, hogy a vállalat teljesíti a MET feltételeit, semmi nem indokolja azt a véleményt, mely szerint az elsőként említett vállalat a két vállalat közötti beszedési megállapodások miatt nem felel meg a feltételeknek.
- (107) A MET-ben részesülő harmadik vállalat esetében a közösségi gazdasági ágazat úgy vélte: az a tény, hogy a vállalat még nem ért el nyereséget, azt jelenti, hogy nem piacgazdasági feltételek mellett működik. A Bizottság azonban úgy vélte, hogy ez a kezdeti időszakban nem szokatlan, és összeegyeztethető a piacgazdasági feltételekkel. A közösségi gazdasági ágazat azt is állította, hogy mivel a vállalat működési engedélye a VI alatt egy minimális kivételre vonatkozó követelményt tartalmazott, nem egyeztethető össze a MET első feltételével. A Bizottság azonban úgy véli, hogy ez nem tekinthető tényleges korlátozásnak a VI alatt. Először is azért, mert a korlátozást a 2005-ös működési engedélyben feloldották, másodszor pedig azért, mert az exportértékesítések

százaléka mindig jelentős mértékben a régi működési engedélyben előírt szint fölött volt, ami azt jelzi, hogy a korlátozás már akkor sem volt érvényben. Végezetül a közösségi gazdasági ágazat azt állította, hogy egy könyvvizsgálónak a nyersanyagok e harmadik vállalat által végzett értékelésére tett észrevétele azt jelenti, hogy a vállalat számlái nem megbízhatók. A Bizottság azonban úgy véli, hogy a könyvvizsgáló megjegyzése és az, hogy a vállalat intézkedéseket tett a kiigazításra, azt erősíti meg, hogy a vállalat számláit független ellenőrzésnek vetik alá, és adataik megbízhatók.

(108) A negyedik, MET-ben részesülő vállalat tekintetében a közösségi gazdasági ágazat azt állította, hogy a vállalat foglalkoztatási politikáját állami beavatkozás érte, mivel a helyi igazgatás hagyta jóvá a munkaszerződéseket. Ez a jóváhagyás azonban a szerződés sablonjának szerkezetére vonatkozott, nem pedig specifikus feltételeire. Ezért ezt nem tekintették állami beavatkozásnak.

(109) Végezetül a közösségi gazdasági ágazat vitatta a MET megadását egy ötödik vállalatnak, amelynek alapszabálya a VI alatt azt a rendelkezést tartalmazta, hogy a termelés egészét exportálni kell. Azonban ez a vállalat a VI-t megelőzően és az alatt is végzett értékesítést a kínai belföldi piacon. 2005-ben a vállalat törölte a korlátozásokat alapszabályából, és e körülményeket figyelembe véve semmi sem indokolja a MET elutasítását.

(110) A (87)–(90) preambulumbekzdésben említett két kínai exportáló gyártó, amelyeket nem együttműködőnek nyilvánítottak, kifogásolta a Bizottság szolgálatainak következtetéseit, miszerint együtt nem működőnek kell őket tekinteni, és nem részesülhetnek MET-ben. A vállalatok azonban nem szolgáltattak olyan meggyőző magyarázatot vagy érvet, amely cáfolná a Bizottság rendelkezésére álló bizonyítékot, melyet az egyik vállalat területén folytatott ellenőrző látogatás során gyűjtöttek. Ezért megerősítették, hogy a vállalatokat együtt nem működő gyártónak kell minősíteni, és ennek megfelelően nem részesülhetnek MET-ben.

(111) Konzultáltak a tanácsadó bizottsággal, és a közvetlenül érintett feleket ennek megfelelően tájékoztatták. Az exportőrök és a közösségi gazdasági ágazat legfőbb érveit a fentiekben már ismertették.

4.2. A vizsgálatban együttműködést nem tanúsító vállalatok

(112) A Bizottsághoz számos olyan állítás érkezett a (86) preambulumbekzdés második részében ismertetett vállalattal kapcsolatban, amely kétségbe vonta azokat az információkat, amelyeket a Bizottság a helyszíni vizsgálat során, a MET iránti kérelem és a kérdőívre adott válasz alapján szerzett. Ezeket az állításokat ellenőrizték, és megállapították, hogy a helyszíni ellenőrzés során az exportszámlákat valóban úgy manipulálták, hogy azok jóval magasabb exportárat mutassanak.

(113) A bizonyítékot bemutatták a vállalatnak, amely vitatta, hogy ez elegendő ahhoz, hogy a vállalatot az alaprendelet 18. cikke szerinti vizsgálatban együttműködést nem tanúsító vállalatnak minősítsék. A vállalat azonban nem tudott magyarázattal szolgálni e dokumentumok közötti különbségre, ezért megerősítést nyert, hogy az eljárásban együtt nem működőnek kell tekinteni. Emellett az együtt nem működés jellegét – azaz hamis információ közlése és dokumentumok meghamisítása –, valamint e tény megállapításának időpontját (a vizsgálat vége) tekintve, az e vállalat által benyújtott összes információt figyelmen kívül kellett hagyni, mivel nem lehetett kizárni, hogy az általa benyújtott más információkat és dokumentumokat is érintette ez a magatartás.

4.3. Rendes érték

4.3.1. A rendes érték meghatározása a MET-ben részesülő exportáló gyártók esetében

(114) A MET-ben részesülő hét vállalatból három globálisan reprezentatív belföldi értékesítést végez. Mivel azonban nem állt rendelkezésre ennek megfelelő belföldi és exportált típus, a rendes értéket e vállalatok számára a fentiekben ismertetett módszer alapján kellett meghatározni. A reprezentatív belföldi értékesítéssel nem rendelkező fennmaradó négy vállalat számára a rendes értéket szintén a fentiekben ismertetett módszer szerint kellett meghatározni.

- (115) A reprezentatív hazai értékesítéssel rendelkező három vállalat esetében a rendes kereskedelmi forgalomban elért nyereséget, valamint a saját hazai értékesítéseiken alapuló eladási, általános és adminisztratív költségeket használták.
- (116) A MET-ben részesült, reprezentatív hazai értékesítéssel nem rendelkező fennmaradó négy vállalat számára az eladási, általános és adminisztratív költségekre vonatkozó összeget a reprezentatív hazai értékesítésekkel rendelkező három vállalat átlagos eladási, általános és adminisztratív költségei alapján határozták meg.
- (117) Mivel csak egyetlen, MET-ben részesülő kínai exportáló gyártó hasonló termékének belföldi értékesítései voltak általánosan nyereségesek, e vállalat nyeresége alapján a termék ugyanazon általános kategóriájának belföldi értékesítéseire vonatkozó ésszerű nyereségszintet használták a belföldi értékesítést nem végző négy vállalat rendes értékének kiszámításához, az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontjával összhangban.
- 4.3.2. *A rendes érték meghatározása piacgazdasági elbírálásban nem részesülő exportáló gyártók esetében*
- a) Analóg ország
- (118) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megfelelően az átalakulóban lévő gazdaságokban az olyan exportáló gyártók számára, amelyek számára nem adták meg a MET-et, a rendes értéket egy analóg országban tapasztalható ár vagy megállapított érték alapulvételével kell meghatározni.
- (119) A kezdeményezésről szóló értesítésben a rendes érték megállapítása céljából a KNK tekintetében az Egyesült Államokat javasolták megfelelő analóg országnak. A Bizottság valamennyi érdekelt felet felkérte észrevételei megtételére.
- (120) A különféle érdekelt felek benyújtották észrevételeiket, Malajziát, Thaiföldöt, Indonéziát vagy Indiát javasolva analóg országgént. A malajziai és thaiföldi gyártókra vonatkozó információk már hozzáférhetők voltak a vizsgálatban történő együttműködésükön keresztül. Emellett más vállalatokkal is kapcsolatfelvételre került sor az Egyesült Államokban, Indonéziában és Indiában abból a célból, hogy meghatározzák, ezek az országok felhasználhatók-e analóg országgént. Csak egy egyesült államokbeli vállalat és két indiai vállalat jelezte együttműködési szándékát, de egyiküktől sem érkezett a kérdőívekre adott válasz.
- (121) Mivel más lehetséges analóg országok vállalatai nem mutattak együttműködést, megvizsgálták Malajzia alkalmasságát. Megállapították, hogy Malajzia reprezentatív hazai piaccal rendelkezik, ahol az érintett termék típusainak széles skáláját állítják elő és értékesítik, és a szállítók nagy száma biztosítja a kellő mértékű versenyt. A vizsgálat során kiderült, hogy három együttműködő, a mintában szereplő malajziai exportáló gyártó jelentős hazai eladásokat hajtott végre a rendes kereskedelmi forgalomban.
- (122) A Bizottság tájékoztatási célú dokumentumának nyilvánosságra hozatalát követően, amely Malajziát javasolta analóg országgént, a közösségi gazdasági ágazat azt állította, hogy a Bizottságnak az Egyesült Államokat kellene analóg országgént használnia, mivel a malajziai belföldi piac kicsi, és a hatályos importvámok az Egyesült Államok importvámjaival összehasonlítva magasak.
- (123) Ezt az érvelést elutasították, mert az érintett termék belföldi értékesítése Malajziában jelentős mértékű. Ezenkívül megállapították, hogy miközben Malajziában az importvámok magasak (30 %), az ASEAN-országokból származó – jelentős mennyiségű – behozatal kedvezményes vámtételben részesül (5 %), ami megfelel az egyesült államokbeli vámtételeknek. Megjegyzendő az is, hogy a Bizottság minden erőfeszítésének dacára az érintett termék egyetlen egyesült államokbeli gyártója sem tanúsított együttműködést.

- (124) Az egyesült államokbeli, indiai és indonéziai vállalatok együttműködésének hiánya miatt, valamint azért, mert Malajziában nem volt kimutatható a dömping, a KNK számára Malajzia analóg országgént való felhasználása mellett döntöttek.

b) Rendes érték

- (125) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja értelmében a MET-ben nem részesülő együttműködő exportáló gyártóra vonatkozó rendes értéket a fentiekben kifejtett módszer szerint, az analóg országbeli gyártótól kapott, ellenőrzött információk alapján határozták meg, azaz Malajzia hazai piacán olyan terméktípusokért fizetett vagy fizetendő árak alapján, amelyekről megállapították, hogy azokat a rendes kereskedelmi forgalomban értékesítették. Szükség esetén ezeket az árakat kiigazították, hogy biztosítsák az érintett kínai gyártó által a Közösségbe exportált terméktípusokkal való tisztességes összehasonlítását.

- (126) Ennek eredményeként a rendes értéket a reprezentatív belföldi értékesítést végző együttműködő malajziai gyártóknak a rendes kereskedelmi forgalomban a független vásárlók számára végzett értékesítések hazai eladási árainak súlyozott átlagaként határozták meg.

4.4. Exportár

- (127) A kínai exportáló gyártók Közösségbe irányuló exportjukat vagy közvetlenül, független vásárlók számára, vagy hongkongi vagy Közösségen belüli kapcsolt kereskedelmi vállalatokon keresztül értékesítették. Az exportárakat a fentebb kifejtett általános módszer szerint határozták meg. A hongkongi kapcsolt értékesítési vállalatokon keresztül végzett értékesítések az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának értelmében a jutalékokra vonatkozó kiigazítást alkalmazták abban az esetben, ha az derült ki, hogy az említett kapcsolt értékesítési vállalatok bizományos ügynöki kötelezettségüket teljesítették. A jutalék összegét az értékesítési vállalat eladási, általános és adminisztratív költségei alapján határozták meg, és 3 %-os haszonkulcsot használtak a hongkongi független kereskedőktől kapott információk alapján.

4.5. Összehasonlítás

- (128) A rendes értéket és az exportárakat – a fentiekben leírtak szerint – gyártelepi alapon hasonlították össze, adott esetben kiigazításokkal, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének értelmében.

- (129) Az egyik kínai exportáló gyártó az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének d) pontja szerinti kiigazítást kérelmezett, amely megfelel az exportértékesítés és a belföldi piacon végzett egyes értékesítések kereskedelmi szintjei közötti különbség piaci értékének. A vállalat által igényelt összeget azonban a hazai piac árszintkülönbségeivel nem lehetett alátámasztani, ezért a kiigazítást nem adták meg.

4.6. Dömpingkülönbözet

- (130) A dömpingkülönbözetek a vám megfizetése előtti CIF közösségi határparitásos ár százalékában kifejezve a következők:

— Cedo (Shanghai) Limited and Cedo (Shanghai) Household Wrappings Co., Ltd., Shanghai	7,4 %
— Chun Yip Plastics (Shenzhen) Ltd., Shenzhen	14,8 %
— Huizhou Jun Yang Plastics Co., Ltd., Huizhou	4,8 %
— Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd., Longhai	5,1 %
— Sunway Kordis (Shanghai) Ltd. és Shanghai Sunway Polysell Ltd., Shanghai	4,8 %
— Suzhou Guoxin Group Co. Ltd, Suzhou Guoxin Group Taicang Yihe Import & Export Co., Ltd, Taicang Dongyuan Plastic Co., Ltd. és Suzhou Guoxin Group Taicang Giant Packaging Co., Ltd., Taicang	7,8 %
— Zhong Shan Qi Yu Plastic Products Co., Ltd., Zhongshan	5,7 %
— EE-ben nem részesülő, a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártók, valamint a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók	8,4 %
— Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd. és Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd. Wuxi (a mintában nem szerepel)	12,8 %
— Összes többi vállalat	28,8 %

- (131) A mintában szereplő, MET-ben vagy IT-ben nem részeseülő együttműködő vállalat számára a teljes minta dömpingkülönbözeteinek kiszámítása céljából a fentiek szerint dömpingkülönbözetet számítottak ki. Azonban a (227) preambulumbekzdésben leírtak szerint az említett vállalat nem részesült egyéni vámtételben, mert nem kapott MET-et vagy IT-t.

E. KÁR

1. KÖZÖSSÉGI TERMELÉS

- (132) Az érintett terméket a Közösségben gyártók százai állítják elő. A gazdasági ágazat fragmentált, és elsősorban kis- és középvállalkozásokból áll.
- (133) A VI alatti közösségi termelés kiszámításakor a becsült közösségi fogyasztást – amelyet a (158)–(159) preambulumbekzdésben kifejtettek szerint becsültek meg – vették alapul. A Közösségbe irányuló, az Eurostat által nyilvántartott behozatalt kivonták a fogyasztás számadatából. Az így kapott termelési számadatot szükség szerint kiigazították a gyártók nemzeti társulásai által rendelkezésre bocsátott információk alapján. Ebből a mennyiségből ezután kivonták a lenti (153) preambulumbekzdésben említett, a közösségi gazdasági ágazathoz nem tartozó vállalatok termelési mennyiségét. A számítás eredménye szerint a teljes közösségi termelés 1 175 000 tonna.
- (134) Egyes exportáló gyártók, importőrök és kiskereskedők azzal érveltek, hogy a közösségi gazdasági ágazat termelésének a teljes közösségi termeléshez viszonyított százalékaránya 25 % alatt van, és ezért az eset bizonyításának hiányában az eljárást meg kell szüntetni. Ez kérelem azon az érvelésen alapult, hogy az AMI ⁽¹⁾ nevű jelentős üzleti piackutató szolgáltató szerint a hasonló termék előállításához használt extrudált polietilén fólia becsült mennyisége több, mint az érvelés alátámasztására használt becslésben alkalmazott, a közösségi termelésre vonatkozó számadat.
- (135) Az AMI információt nyújt a polietilén fólia gazdasági ágazatáról következő két jelentésében, amelyre egyes felek hivatkoznak:

— Polietilén fólia extrudálók (Polyethylene film extruders), 6. kiadás (ISBN-szám: 1 904188 12 5), valamint

— A polietilén fólia ágazata Európában (Polyethylene film industry in Europe), 7. kiadás (ISBN-szám: 1 904188 17 6).

- (136) A Bizottság kérésére az AMI engedélyezte a fent említett jelentések részleteinek megjelentetését. Meg kell jegyezni, hogy e jelentések kiadói megjegyzésében az AMI kijelenti: „a kiadó nem vállal jogi felelősséget a tájékoztatásban megjelenő bármilyen hibáért vagy kihagyásért, akár mulasztás, baleset vagy bármi más okozta azt, és az említett cégek és vállalatok helyzetével kapcsolatban sem vállal felelősséget”. Emellett a fenti jelentésekben szereplő információ megjelentetését csak a következő jogi nyilatkozattal engedélyezték: „[Az AMI] nem vállal felelősséget információink téves értelmezéséért a [Bizottsággal kapcsolatban álló] bármely, a gazdasági ágazaton belüli kapcsolattartó személy részéről, sem az Európai Bizottságnak [az AMI] adatain alapuló értelmezéséért.”
- (137) Az is megjegyzendő, hogy bár az AMI két említett jelentésében információt nyújt a polietilén fólia gazdasági ágazatáról, nem ad becslést a vizsgált termék piacának nagyságáról a Közösségen belül. Az AMI jelentése a következőképpen becsüli meg ⁽²⁾ az extrudált polietilén fólia végfelhasználói alkalmazását:

Termékcsoport	A polietilén fólia végfelhasználói alkalmazásának százalékos aránya
i. Coex/lamináló fólia	8,2 %
ii. Egyéb fólia	6,8 %
iii. Zsugorfólia	13,8 %
iv. Nyújtható fólia	14,4 %
v. Mezőgazdaság/építőipar	8,0 %
vi. Göngyölegfólia	15,3 %
vii. Nagy teherbírású zsák	7,5 %
viii. Szemeteszsák	5,8 %
ix. Bevásárlótáska	8,3 %
x. Egyéb zacskó/zsák	11,9 %
ÖSSZESEN	100 %

⁽²⁾ AMI (weboldal: www.amiplastics.com), Polietilén fólia extrudálók (Polyethylene film extruders), 6. kiadás (ISBN-szám: 1 904188 12 5), 12. o.

⁽¹⁾ Applied Market Information Ltd., weboldal: www.amiplastics.com.

- (138) Az AMI jelentései⁽¹⁾ nem határozzák meg pontosan a termelési számadatok vagy a nyersanyag-felhasználás kiszámításának módszerét. A jelentés becslései szerint a lenti (139) preambulumbekzdésben meghatározott, a fóliaextrúzióhoz használt polietilén-felhasználás Európában 2004-ben 7 699 000 tonna volt. A termelés említésekor az AMI átmenő számadatokra hivatkozik, amelyek – amint azt a vizsgálat is mutatja – rendszerint az extrúzióval feldolgozott polietilén mennyiségét jelentik. A zsákok és zacskók termelése tekintetében ez az átmenő számadat tartalmazza az ipari hulladék (vágási hulladék, kezdő hulladék és egyéb alacsony minőségű extrudált fólia) mennyiségét, amelyet a folyamat során újra felhasználnak. Ezért e hulladék újrafelhasználása kétszeres számolást eredményezne, mert az eredeti nyersanyag bizonyos mennyiségét egyénél többször teszik ki az extrúziós folyamatnak.
- (139) Az AMI minden termelési számadatot százalékban fejez ki, ez a százalék az európai fóliaextrúzióhoz használt polietilén mennyiségének végfelhasználását jelenti. A jelentés földrajzilag a következő országokra vonatkozik: Franciaország, Németország, Olaszország, az Egyesült Királyság, a Benelux államok (Belgium, Hollandia és Luxemburg), a skandináv államok (Dánia, Finnország, Norvégia és Svédország), Spanyolország, egyéb nyugat-európai országok (Ausztria, Írország, Görögország, Portugália, Svájc) és Közép-Európa (Lengyelország, Magyarország, Románia, Csehország, Szlovákia)⁽²⁾. A jelentés a tagállamok közül nem tér ki Észtországra, Lettországra, Litvániára, Máltára és Ciprusra, de vonatkozik Svájcra, Norvégiára és Romániára, bár ezen országok nem tartoznak a vizsgálat hatálya alá.
- (140) Mivel az AMI számadatai olyan földrajzi régióra vonatkoznak, amely különbözik a Közösség területétől, először is meg kell határozni a Közösségben az extrúzióra használt polietilén fogyasztását. E tekintetben két közösségi polietilényanta-beszállító azt az információt bocsátotta rendelkezésre, hogy a fóliaextrúzióra felhasznált polietilén gyanta mennyisége 6 100 000 és 6 500 000 tonna közöttre volt tehető a Közösségben 2004-ben. A lentebb említett mennyiségeket ezért ezt a fogyasztási skálát használva számították ki.
- (141) A (134) preambulumbekzdésben említett felek azt állították, hogy a fentiekben a (137) preambulumbekzdésben felsorolt vi., viii., ix. és x. kategóriáknak részben vagy egészben szerepelniük kell a vizsgált termékekben.
- (142) Egyértelműnek tűnik, hogy a „bevásárlótáska” kategóriája fizikai jellemzői alapján a vizsgált termékhez tartozik, a végfelhasználások 8,3 %-át (azaz 506 300 és 539 500 tonna között) képviselve. Az is valószínű azonban, hogy a szemeteszsákok egy része, amely a végfelhasználások összesen 5,8 %-át teszi ki (azaz 353 800 és 377 000 tonna között), nem tartozik a definícióba, mert ehhez a zsáktípushoz tartozhat olyan zsák is, amelynek vastagsága meghaladja a 100 mikront, ezért e kategória egy részét ki kell zárni a fogalom meghatározásból.
- (143) Egyes felek azt állították, hogy a „göngyölegfólia” elnevezésű kategória mintegy 65 %-a (amely az összes végfelhasználások 15,3 %-át⁽³⁾ képviseli), a vizsgált termék fogalom meghatározásába tartozik. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az AMI a kategóriát a következőképpen említi: felhasználásai közé tartozik a „mosodai fólia, higiéniai fólia, kötözőfólia és univerzális felületvédő fólia”. Megjegyzendő, hogy az említett végfelhasználások megnevezése „fólia”, ezért ezek nem tartoznak a zsákok és zacskók kategóriájába. Ráadásul a vizsgálat folyamán öt közösségi gyártó két országban található hét termelési üzemében végzett helyszíni ellenőrzések azt mutatták, hogy a külsőleg extrudált göngyölegfóliát nem használták a hasonló termék előállításánál. Emellett a három érintett ország 21 exportáló gyártója telephelyén végzett ellenőrző látogatások nem támasztották alá azt az állítást, hogy a külsőleg extrudált göngyölegfóliát felhasználják az érintett termék előállításához. A fentiek alapján el kellett utasítani azt az érvelést, hogy a göngyölegfólia kategóriájának nagy részét bele kellene foglalni a közösségi hasonló termék termelésébe.
- (144) Egyes felek azt is állították, hogy a jelentésben „egyéb zsákok/zacskók” megnevezést kapott végfelhasználásokat – amelyek az összes végfelhasználás 11,9 %-át⁽⁴⁾ teszik ki – fel kellene tüntetni a közösségi termelési számadatokban. Megjegyzendő, hogy az említett felek nem támasztották alá mennyiségi adatokkal állításukat. Ez a kategória az AMI az európai polietiléniparra vonatkozó útmutatójában az országspecifikus termelési számadatok részben „egyéb fóliaként” szerepel, és itt nem zsákként vagy zacskóként kerül meghatározásra. Nem világos ugyan, mely termékek szerepelnek az AMI-nál az „egyéb zsákok és zacskók” kategóriájában, de legalább azokat a termékeket ki kell hagyni a becslésből, amelyek nem tartoznak a termékleírásba. E tekintetben az egyik

⁽¹⁾ AMI (weboldal: www.amiplastics.com), Polietilén fólia extrudálók (Polyethylene film extruders), 6. kiadás (ISBN-szám: 1 904188 12 5), 10. o.

⁽²⁾ AMI (weboldal: www.amiplastics.com), Polietilén fólia extrudálók (Polyethylene film extruders), 6. kiadás (ISBN-szám: 1 904188 12 5), 7. o.

⁽³⁾ AMI (weboldal: www.amiplastics.com), Polietilén fólia extrudálók (Polyethylene film extruders), 6. kiadás (ISBN-szám: 1 904188 12 5), 12. o.

⁽⁴⁾ AMI (weboldal: www.amiplastics.com), Polietilén fólia extrudálók (Polyethylene film extruders), 6. kiadás (ISBN-szám: 1 904188 12 5), 6. o.

fél azt állítja, hogy az „egyéb zsákok és zacskók” elnevezésű kategóriába tartozik az élelmiszer csomagolására használt fólia (az úgynevezett FFS – form, fill and seal: formázó, töltő, záró – fólia), amely a csomagolóanyagok azon típusába tartozik, amelynél a zacskót integrált folyamat során formázzák, töltik meg tartalmával és zárják le. Az erre szolgáló (FFS) berendezés teljesen automatizált. Ezt a terméket nem zsákként vagy zacskóként árusítják, és a termék nem is tartozik a 3923 21 00, 3923 29 10 és 3923 29 90 KN-kód alá besorolt termékek közé. Mivel az érdekelt feleknek az arra vonatkozó becslései, hogy a vizsgált termékhez milyen százaléklaban tartozik e csoport, 15 % és 100 % között mozogtak, és e becsléseket nem támasztották alá, nem lehetett pontosan felmérni, milyen arányban kellene ennek a csoportnak megjelennie a vizsgált termékben. Ezért tekintettel arra a tényre, hogy nem volt bizonyítékkal alátámasztott információ e kérdésben, helyénvalónak tartották, hogy a számítás céljából e termékkategória 50 %-át vegyék tekintetbe. Így a termelési számadat eredménye e csoportban 363 000 és 387 000 tonna közé tehető.

- (145) Bizonyos felek azt állították, hogy a hasonló termék előállításához mintegy 1 millió tonna újrahasznosított anyagot használnak fel. Az AMI szerint megközelítőleg 1 millió tonna⁽¹⁾ újrahasznosított anyagot használnának fel a polietilén extrúziójához. Az AMI nem jelöli pontosan, hogy ez a használat melyik termékkategóriát érinti. Ráadásul a helyszíni ellenőrzések megmutatták, hogy a piacon korlátozott a kínálat a fogyasztóktól származó újrahasznosított anyag tekintetében, míg a termelési folyamatban keletkezett ipari hulladékot eredményesen újrahasznosítják. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az ipari hulladékot a termelési számadatok már tartalmazzák akkor, amikor azt nyersanyagként használják fel, ezért, ha ezt a mennyiséget a termelési adatok közé sorolnák, az kétszeres beszámításhoz vezetne. A vizsgálat megmutatta, hogy a fogyasztóktól származó újrahasznosított anyagot általában szemeteszsákok előállítására használják. Egyes felek azt állították, hogy a hasonló termék e kategóriájának mintegy 25 %-a fogyasztóktól származó újrahasznosított anyag. Az érdekelt felektől kapott információ alapján mindez e zacskók termelésének 20 %-át teheti ki. Mivel ezt a mennyiséget az AMI-nak az e termékhez vonatkozó végfelhasználási becslése még nem tartalmazza, ezt a mennyiséget hozzá kell adni a termelésre vonatkozó becsléshez. Ezért az ennek megfelelő 20 %-os kiigazításra volt szükség a szemeteszsákok mennyiségét illetően, amelynek eredményeként az érintett termék további termelésének számadata 88 000 és 94 000 tonna közötti értéket mutatott.

- (146) A vizsgált termék eredményül kapott, a (135)–(145) preambulumbeközlésben bemutatott szempontok alapján

⁽¹⁾ AMI (weboldal: www.amiplastics.com), Polietilén fólia extrudálók (Polyethylene film extruders), 6. kiadás (ISBN-szám: 1 904188 12 5), 10. o.

kiszámított összes termelési mennyisége 1 311 000 és 1 398 000 tonna között mozog. Ez a becslés azonban magában foglalja az összes szemeteszsákot is, ezért emlékeztetni kell arra, hogy egyes szemeteszsákok vastagsága meghaladhatja a 100 mikront, ezért ezek nem tartoznak a termék fogalommeghatározásába. Ezért ez az értékhatar némileg túlbecsüli a termelést.

- (147) A közösségi termelés meghatározásához a fenti számokból ki kell vonni azon – 119 000 tonna termelési mennyiséget képviselő – vállalatok termelését, amelyek nem tartoznak a közösségi gazdasági ágazathoz. Az eredmény szerint a vizsgált termék közösségi termelése 1 193 000 és 1 279 000 tonna között van. Az eljárás kezdeményezésekor végzett 1 240 000 tonnányira becsült közösségi termelést ez a skála magában foglalja, és a vizsgálat jogosultságát bizonyító 25 %-os küszöb feltétele felső határral teljesül.
- (148) A fenti elemzés világosan megmutatja, hogy a (134) preambulumbeközlésben kifejtett, bizonyos felek által említett információ nem olyan jellegű, amely gyengítené a vizsgált termék közösségi termelésére vonatkozó, a Bizottság által elkészített, a lenti (150) preambulumbeközlésben említett becslést.
- (149) A fentiek alapján el kellett utasítani e feleknek a vizsgálat támogatásának hiányára vonatkozó érvelését.

2. A KÖZÖSSÉGI GAZDASÁGI ÁGAZAT MEGHATÁROZÁSA

- (150) A kezdeményezés szakaszában a 29 panaszos közösségi gyártó együttes termelése 331 500 tonnát tett ki, azaz a kezdeményezés szakaszában mért 1 240 000 tonna teljes közösségi termelés 26,7 %-át. Az eljárást ellenző közösségi gyártók együttes termelése kevesebb mint fele az említett mennyiségnek.
- (151) Emellett meg kell jegyezni, hogy másik 21, 302 000 tonna össztermelésű vállalat támogatta a panaszt a kezdeti szakaszban. A panaszt így összesen az 1 240 000 tonna közösségi össztermelés több mint 50 %-át képviselő közösségi gyártók támogatták.

(152) A vizsgálat során öt panaszos közösségi gyártó nem tanúsított együttműködést. Ugyanakkor hét másik, az eljárást támogató gyártó együttműködött a vizsgálatban.

(153) Másik három együttműködő vállalatot kizártak a közösségi gazdasági ágazat meghatározásából, és termelésüket nem vették figyelembe a közösségi gazdasági ágazat termelésénél, mivel az egyik gyártó jelentős mennyiségben importált kapcsolt kínai exportőrétől, a két másik vállalat pedig jelentős mennyiségben importált termelésükkel összefüggésben a Közösségbe az érintett országokból. Egy negyedik vállalatot, amely ellenezte az eljárást és nem működött együtt a vizsgálatban, mint közösségi gyártó, szintén kizártak a közösségi gazdasági ágazat meghatározásából, mert az egyik érintett országban kapcsolt exportáló gyártóval rendelkezett, és közösségi termelésével összefüggésben jelentős mennyiséget importált a Közösségbe az érintett termékből.

(154) Egyes felek azt állították, hogy miközben az eljárást ellenző, British Polyethylene Industries plc („BPI”) nevű vállalatot kizárták a közösségi gazdasági ágazat definíciójából, és ezzel az egész közösségi termelésből, az eljárást támogató vállalat, a Cedo Ltd. szerepelt benne, noha mindkét vállalat helyzete hasonlított abban, hogy termelésük egyaránt zajlott a Közösségben és az érintett országokban. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy mindkét vállalat egyforma elbírálásban részesült, és a fenti (153) preambulumbekkezdésben ismertetett okok miatt mindkettőt kizárták.

(155) Egyes felek azt állították, hogy két, a mintában szereplő közösségi gyártót is ki kellene zárni a közösségi gazdasági ágazat definíciójából, mivel nagy mennyiségben importálták a KNK-ból és Thaiföldről származó érintett terméket. E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy habár bevált gyakorlat, hogy az importáló közösségi gyártókat nem tekintik a közösségi gazdasági ágazatba tartozónak, ha nem érinti őket a dömping, illetve előnyükre válik, mégsem zárják ki őket, ha bebizonyosodik, hogy a közösségi gyártóknak a közösségi piac nyomott árai következtében ideiglenesen és korlátozott mértékben importálniuk kellett. Ebben az esetben az említett két vállalat összes behozatala a VI során össztermelésük 1 %-át, illetve 0,1 %-át tette ki. Tekintettel a kérdéses kis mennyiségekre, a két közösségi gyártó az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében a

közösségi gazdasági ágazat részének tekinthető. Ennek alapján az érvelést elutasították.

(156) Ezért a 24 panaszos közösségi gyártót és a hét másik, a vizsgálatban együttműködő gyártót tekintik a közösségi gazdasági ágazat szereplőinek az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdésével és 5. cikkének (4) bekezdésével összhangban. Ezek a vállalatok körülbelül 358 000 tonnával a vizsgálat során mért közösségi termelés 31 %-át teszik ki.

(157) Megjegyzendő, hogy másik kilenc vállalat – 57 000 tonna termeléssel – kifejezte a vizsgálat támogatását, azonban mégsem sikerült teljes mértékben együttműködni a vizsgálatban, ezért nem került bele a közösségi gazdasági ágazat meghatározásába.

3. KÖZÖSSÉGI FOGYASZTÁS

(158) A feltételezhető közösségi fogyasztást a panaszos által benyújtott panaszban szereplő adatok alapján állapították meg. A panaszosok számos piacra és adatra vonatkozó piaci információit vették alapul, amelyek két kereskedelmi ügynökség piaci információiból származtak. A Belgium, Franciaország, Olaszország, Luxemburg, Hollandia és Spanyolország piacára vonatkozó információkat használták a többi tagállam közösségi fogyasztásának becsléséhez.

(159) A fenti elemzés alapján a közösségi fogyasztás a vizsgált időszak folyamán az érintett időszak kezdetétől folyamatosan, összesen 6 %-kal nőtt, azaz a 2001-es 1 582 000 tonnáról 1 674 000 tonnára a VI során. A részletes, tonnában kifejezett adatok a következők:

Fogyasztás	2001	2002	2003	2004	VI
1 000 tonnában	1 582	1 618	1 653	1 670	1 674
Index	100	102	104	105	106

Forrás: A panasz.

4. BEHOZATAL AZ ÉRINTETT ORSZÁGOKBÓL

4.1. Az érintett behozatalok hatásainak összesített értékelése

(160) A Bizottság megvizsgálta, hogy az érintett országokból származó egyes műanyag zsákok és zacskók behozatalát az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésével összhangban lehet-e összesítve értékelni. Ez a cikk előírja, hogy a két vagy több, dömpingellenes vizsgálatoknak egy időben alávetett országból érkező behozatal hatásait csak abban az esetben kell összesítve értékelni, ha megállapítást nyer, hogy a) az egyes országokból érkező behozatalra megállapított dömpingkülönbözöt magasabb az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott minimum százaléklábnál, és egyik ország kivételének mennyisége sem elhanyagolható; továbbá b) az importtermékek közötti verseny feltételeit, valamint az importtermékek és a hasonló közösségi termékek közötti verseny feltételeit figyelembe véve a behozatal hatásainak összesített értékelése helyénvaló.

(161) Mivel a Malajziára megállapított általános dömpingkülönbözöt 2 %, azaz a legkisebb százalékláb alatt van, a Malajziából származó behozatalra nem terjedt ki az összesített értékelés. E tekintetben a KNK-ból és Thaiföldről származó behozattal kapcsolatban megállapított dömpingkülönbözöt az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésében előírt 2 %-os legkisebb szint fölött volt. Továbbá, mivel a VI során a KNK-ból származó behozatal piaci részesedése 14,4 % volt, a Thaiföldről származó behozatalé pedig 4 %, a KNK-ból és Thaiföldről származó behozatal mennyisége nem volt elhanyagolható.

(162) A verseny feltételei tekintetében a vizsgálat azt mutatta, hogy a KNK-ból és Thaiföldről importált termékek alapvető fizikai jellemzői megegyeztek. Ezenkívül ennek alapján a KNK-ból és Thaiföldről importált műanyag zsákok és zacskók egymással felcserélhetők voltak, és a Közösségben az érintett időszak során egymással összehasonlítható kereskedelmi csatornákon és azonos üzleti

feltételek mellett forgalmazták őket. A két országból érkező behozatal árai és mennyiségei hasonlóképpen alakultak, és mindkettőnél jelentős mértékű alákínálás volt megfigyelhető. Emellett emlékeztetni kell arra, hogy az importált terméket egyezőnek találták a Közösségben előállított műanyag zsákokkal és zacskókkal, ezért azokkal egyforma versenyfeltételek mellett versenyez.

(163) A fentiek alapján úgy vélik, hogy teljesült valamennyi, az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében megállapított feltétel, és a KNK-ból és Thaiföldről származó behozatal összesítve kell megvizsgálni.

5. AZ ÉRINTETT BEHOZATAL MENNYISÉGE ÉS A PIACI RÉSZESEDÉS

(164) A KNK-ból és Thaiföldről származó érintett termék dömpingelt behozatalának mennyisége az Eurostat jelentései szerint a 2001-es 219 000 tonnáról a VI során 307 000 tonnára nőtt, ami 40 %-os növekedést jelent. Az érintett időszak során a behozatal mennyiségének jelentős növekedése elnyelte az ugyanazon időszakban a közösségi piacon jelentkező növekvő fogyasztás 96 %-át.

(165) Az érintett termék összes behozatalát az ex 3923 21 00 KN-kód alá sorolták (zsák és zacskó etilénpolimerekből). Az ex 3923 29 10 KN-kód alá besorolt (zsák és zacskó polivinil-kloridból), valamint az ex 3923 29 90 (zsák és zacskó egyéb műanyagból) behozatal nem képezte a számítás tárgyát, mivel a rendelkezésre álló információ alapján a zsákok és zacskók termelésében a polietilén súlya meghatározó, ezért jelenleg az érintett terméknek nincs az előbbi KN-kódok alá besorolt behozatala.

Összesített behozatal	2001	2002	2003	2004	VI
1 000 tonnában	219	239	288	299	307
Index	100	109	132	137	140

- (166) Az érintett időszakban a KNK-ból és Thaiföldről származó behozatal részesedése a közösségi piacon 33 %-kal, a 2001. évi 13,8 %-ról a VI alatt 18,3 %-ra nőtt.

Piaci részesedés	2001	2002	2003	2004	VI
Összesített	13,8 %	14,8 %	17,4 %	18,0 %	18,3 %
Index	100	107	126	130	133

6. AZ ÉRINTETT BEHOZATAL ÁRAI ÉS AZ ÁRLESZORÍTÁS

- (167) A lentiekben megadott árinformáció az Eurostat adataiból származik, a fent ismertetett módszer alkalmazásával megállapított importmennyiség alapján. Ez az információ rámutatott, hogy 2001 és a VI között a KNK-ból és Thaiföldről származó behozatal CIF átlagára 14 %-kal csökkent. Az árak 2003 során érték el a mélypontot, majd a VI során csekély mértékben emelkedtek. Ekkor sem érték el azonban a 2001-es és 2002-es árszintet, és alacsonyok maradtak.

Importár euro/kg-ban	2001	2002	2003	2004	VI
Összesített	1,42	1,25	1,09	1,16	1,22
Index	100	88	77	82	86

- (168) Az érintett behozatal alákínálásának meghatározására a Bizottság elemzését a mintavételnek alávetett exportáló gyártók és a mintavételnek alávetett közösségi gyártók által a vizsgálat során benyújtott információkra alapozta. Ez az elemzés terméktípusonként hasonlította össze az exportáló gyártók közösségi határparitáson számított, behozatal utáni költségekkel kiigazított, tényleges CIF árait a közösségi gazdasági ágazat gyártelepi szintre kiigazított, független vevőkre vonatkozó releváns súlyozott eladási áraival.

- (169) Az összehasonlítás megmutatta, hogy a VI alatt a kérdőívben meghatározott terméktípusok és súlyozott átlag alapján az érintett országokból származó érintett terméket a Közösségben olyan árakon értékesítették, amelyek a közösségi gazdasági ágazat árainak az utóbbi százalékában kifejezve 4,1 % és 37,9 % között kínáltak alá.

7. A KÖZÖSSÉGI GAZDASÁGI ÁGAZAT GAZDASÁGI HELYZETE

7.1. Előzetes megjegyzések

- (170) Az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése alapján a dömpingelt behozatok közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatásának vizsgálata tartalmazta minden, az érintett időszakban a közösségi gazdasági ágazat állapotára hatással lévő releváns gazdasági tényező és mutató értékelését. Ezt az elemzést a mintához kiválasztott vállalatok számára a fentiekben említett módon hajtották végre. Ennek alapján a gazdasági ágazat olyan tényezők segítségével mért teljesítményét, mint az árak, bérek, beruházás, nyereség, a beruházás megtérülése, a készpénzforgalom és a tőkefelhalmozási képesség, a

mintában szereplő vállalkozásoktól kapott információk alapján állapították meg. Ugyanakkor annak érdekében, hogy a közösségi gazdasági ágazat helyzetéről teljes kép álljon rendelkezésre, azon mutatók esetében, amelyekről megbízható információk álltak rendelkezésre a közösségi gazdasági ágazat egészét illetően, az alábbiakban ezen információkat is közölték. Az olyan kártényezőket, mint a piaci részesedés, az értékesítési mennyiség, foglalkoztatás, termelési kapacitás, leltár és termelés, így a teljes közösségi gazdasági ágazatra vonatkozóan állapították meg.

7.2. Termelési kapacitás, termelés, kapacitáskihasználás

- (171) A közösségi gazdasági ágazat termelési kapacitása az érintett időszak során 66 000 tonnával, azaz 17 %-kal nőtt. Ugyanezen időszakban a termelés mindössze 9 %-kal nőtt. Ennek következtében a közösségi gazdasági ágazat kapacitáskihasználási aránya 6 %-kal csökkent.

Termelés 1 000 tonnában	2001	2002	2003	2004	VI
Termelés	328	346	353	359	358
Index	100	105	107	109	109
Termelőkapacitás	399	423	444	463	465
Index	100	106	111	116	117
Kapacitáskihasználás (%)	82	82	80	78	77
Index	100	99	97	94	94

Forrás: A közösségi gazdasági ágazat kérdőívre adott válaszai.

7.3. Raktárkészlet

- (172) Hat, a mintában nem szereplő gyártó nem tudott elegendő információt nyújtani raktárkészletéről, mert készletkezelési rendszerük a hasonló termék tekintetében nem tudott elegendő információt rendelkezésre bocsátani. Ennek megfelelően e vállalkozások adatait az érintett időszak árukészleteinek vizsgálatakor ki kellett zárni. Az elemzés a kiválasztott gyártók és 20 ki nem választott gyártó információin alapult.

Készlet	2001	2002	2003	2004	VI
Tonna	24 110	26 446	26 757	25 016	28 994
Index	100	110	111	104	120

Forrás: A közösségi gazdasági ágazat kérdőívre adott válaszai.

- (173) A vizsgálati időszak alatt az elkészült termékek leltárai a közösségi gazdasági ágazat teljes termelési mennyiségének kb. 8 %-át tették ki. A közösségi gazdasági ágazat záró készleteinek szintje 2003-ban először 11 %-kal nőtt, majd 2004-ben 7 százalékponttal csökkent, végül a vizsgálati időszakban 2001-hez képest további 20 százalékponttal nőtt.

7.4. Értékesítési mennyiség, piaci részesedés és növekedés

- (174) A közösségi gazdasági ágazat értékesítési mennyisége 10 %-kal növekedett a vizsgált időszakban. 2004-ben érte el növekedése legmagasabb szintjét, a VI során azonban kis mértékben visszaesett. A teljes részarányos növekedés magasabb volt, mint a teljes fogyasztás 6 %-os növekedése.

Értékesített mennyiség	2001	2002	2003	2004	VI
Tonna	308 068	330 103	334 818	341 701	338 940
Index	100	107	109	111	110

Forrás: A közösségi gazdasági ágazat kérdőívre adott válaszai.

- (175) A közösségi gazdasági ágazat piaci részesedése 4 %-kal növekedett az érintett időszakban. A 2001 és 2002 közötti 5 %-os első növekedést követően 2004-ig változatlan maradt, a VI alatt pedig kis mértékben csökkent. Ugyanakkor a közösségi fogyasztás 6 %-kal emelkedett az érintett időszak folyamán. A közösségi gazdasági ágazat ezért 2001 és a VI között élvezhette a piac növekedése által kínált előnyöket.

Piaci részesedés	2001	2002	2003	2004	VI
%	19,5 %	20,4 %	20,3 %	20,5 %	20,2 %
Index	100	105	104	105	104

Forrás: A közösségi gazdasági ágazat kérdőívre adott válaszai.

7.5. Foglalkoztatás, termelékenység és bérek

- (176) A foglalkoztatás szintje a közösségi gazdasági ágazatban 1 %-kal csökkent a vizsgált időszak során. Ugyanakkor termelékenysége, amelyet az alkalmazottankénti és évenkénti éves termelés mérésével állapítanak meg, 10 %-al nőtt.

	2001	2002	2003	2004	VI
Az alkalmazottak száma	3 325	3 353	3 381	3 338	3 302
Index	100	101	102	100	99
Termelékenység. Egy alkalmazottra jutó termelés	99	103	104	108	108
Index	100	104	105	109	109

Forrás: A közösségi gazdasági ágazat kérdőívre adott válaszai.

- (177) Az érintett időszak folyamán 7 %-kal nőtt az alkalmazottankénti éves munkaköltség. A 2001 és 2004 közötti 8 %-os növekedés után az átlagos munkabér 2004 és a VI között 1 %-kal csökkent.

	2001	2002	2003	2004	VI
Összes bérköltség/alkalmazott euróban	32 801	34 507	34 794	35 533	35 217
Index	100	105	106	108	107

Forrás: A mintában szereplő közösségi gazdasági ágazat kérdőívre adott válaszai.

7.6. Eladási árak

- (178) A mintában szereplő közösségi gazdasági ágazatbeli gyártók átlagos nettó eladási árai a 2001-es 1,50 euro/kg-ról 1,47 euro/kg-ra csökkentek. Az árak először 2002-ben csökkentek 4 %-kal, majd 2003-ban újabb 2 %-kal. 2003 és 2004 között 0,7 %-os, csekély mértékű emelkedést mutattak, a VI alatt pedig újabb 3,5 %-kal emelkedtek. Ezt a meglehetősen egyenletes áralakulást a nyersanyagok árának jelentős – 23 %-os – növekedést mutató alakulásával kell összevetni.

	2001	2002	2003	2004	VI
Eladási árak a közösségi független vásárlóknak euro/kg-ban	1,50	1,44	1,41	1,42	1,47
Index	100	96	94	95	98

Forrás: A mintában szereplő közösségi gazdasági ágazat kérdőívre adott válaszai.

7.7. Nyereségesség

- (179) Az érintett időszak során a mintában szereplő közösségi gazdasági ágazatbeli gyártók független közösségi vásárlók számára történő értékesítései 82 %-kal csökkentek. 2001-ben és 2002-ben a mintában szereplő közösségi gazdasági ágazatnak sikerült fenntartható szintű nyereségességet elérnie. 2002 és a VI között azonban a nyereségesség folyamatos és erős csökkenést mutatott, a VI során 1,1 % volt, miközben a mintában szereplő több vállalat veszteséget könyvelt el.

	2001	2002	2003	2004	VI
Nyereségesség	6,3 %	6,9 %	4,0 %	2,5 %	1,1 %
Index	100	110	63	40	17

Forrás: A mintában szereplő közösségi gazdasági ágazat kérdőívre adott válaszai.

7.8. Beruházások és a beruházások megtérülése

- (180) A közösségi gazdasági ágazat éves beruházása a hasonló termék gyártásába 30 %-kal esett vissza a vizsgált időszak során, körülbelül 16 millió euróról kevesebb mint 12 millió euróra.

	2001	2002	2003	2004	VI
Befektetések (1 000 euróban)	16 474	20 956	11 363	16 830	11 507
Index	100	127	69	102	70

Forrás: A mintában szereplő közösségi gazdasági ágazat kérdőívre adott válaszai.

- (181) A mintában szereplő közösségi gyártók beruházásainak megtérülése, amely a hasonló termék gyártásához alkalmazott eszközök könyv szerinti nyitó és záró értéke átlagának a százaléklában kifejezett adózás előtti eredménye, a csökkenő nyereségesség hatására drámaian visszaesett. Habár 2001 és 2002 között a befektetések megtérülése egyenletes maradt, ezt követően a VI során meredeken, 6 %-kal csökkent, ami 2002 és az IP között összesen 84 %-os csökkenést jelent.

	2001	2002	2003	2004	VI
A befektetés megtérülése %	37 %	37 %	20 %	12 %	6 %
Index	100	100	54	32	16

Forrás: A mintában szereplő közösségi gazdasági ágazat kérdőívre adott válaszai.

7.9. Pénzforgalom

- (182) A mintában szereplő közösségi gyártók a működési tevékenységekből nettó pénzforgalmi bevételt könyveltek el a vizsgált időszak során. A forgalom százalékában kifejezve azonban a nettó pénzforgalom százalékban kifejezve erőteljes csökkenést mutatott, elsősorban a VI során, összhangban a nyereségesség csökkenésével.

	2001	2002	2003	2004	VI
Pénzforgalom (1 000 euróban)	14 965	23 307	17 652	17 598	4 706
Index	100	156	118	118	31

Forrás: A mintában szereplő közösségi gazdasági ágazat kérdőívre adott válaszai.

7.10. Tőkebevonási képesség

- (183) A közösségi iparág nagy részét kis- és középvállalkozások alkotják. Ennek következtében a közösségi gazdasági ágazat tőkebevonási képessége bizonyos mértékig csökkent az érintett időszakban, különösen annak második részében, amikor a nyereségesség szélsőségesen alacsony lett.

gálati időszak alatt ez a behozatal tette ki az érintett termék Közösségbe történő összes behozatalának 57 %-át. A vizsgálati időszak alatt továbbá a közösségi gazdasági ágazat eladási árának az érintett termék behozatala jelentősen (4,1 % és 37,9 % közötti mértékben) alákínált. Ennek következtében a közösségi gazdasági ágazat árai visszaestek, és csaknem elérték a nullszaldós szintet.

7.11. A korábbi dömpingből vagy támogatásból való felépülés

- (184) A közösségi gazdasági ágazatnak nem kellett kilábalnia a korábbi káros dömping vagy támogatás hatásaiból.

- (187) Megállapítást nyert, hogy az érintett időszak során a közösségi gazdasági ágazat helyzete romlott. A közösségi gazdasági ágazat a nyereségesség tekintetében drámai, 5,2 százalékpontnyi visszaesést mutatott, és közel volt ahhoz, hogy a VI folyamán nullszaldós szintet érjen el. Beruházásainak megtérülése ugyanakkor 31 százalékponttal csökkent, pénzforgalma pedig jelentős mértékben, 69 %-kal visszaesett. Ráadásul kapacitáskihasználása 5 %-kal, eladási árai 2 %-kal, a foglalkoztatás 1 %-kal esett vissza, zárókészlete 20 %-kal nőtt, beruházása 30 %-kal csökkent, tőkebevonási képessége pedig folyamatosan romlott.

7.12. A dömpingkülönbözet mértéke

- (185) A tényleges dömpingkülönbözet közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatása a KNK-ból és Thaiföldről származó behozatal mennyisége és árai miatt jelentős mértékű.

8. A KÁRRA VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉS

- (186) A fenti tényezők vizsgálata kimutatta, hogy 2001 és a vizsgálati időszak között a dömpingelt behozatal mennyisége és piaci részesedése jelentősen nőtt. A dömpingelt behozatal mennyisége a vizsgált időszak alatt ugyanis 40 %-kal nőtt, és a vizsgálati időszak alatt 18,3 %-os piaci részesedést ért el. Meg kell jegyezni, hogy a vizs-

- (188) A közösségi gazdasági ágazat termelési kapacitása az érintett időszak során bizonyos mértékben nőtt. Ezt azonban a teljes közösségi termelés összefüggésében kell szemlélni, amely megsínylette a több mint 140 000 tonna termelési kapacitással rendelkező vállalatok bezárását. A közösségi gazdasági ágazat kapacitását azzal növelte, hogy a bezárás előtt álló vállalatoktól megszerezte termelési eszközeit.

- (189) A fentiek alapján megállapítható, hogy a közösségi gazdasági ágazat nehéz gazdasági és pénzügyi helyzetben van, és az alaprendelet 3. cikke (5) bekezdésének értelmében vett anyagi kárt szenvedett.

F. OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

1. BEVEZETÉS

- (190) Összhangban az alaprendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdésével, a Bizottság megvizsgálta, hogy a Thaiföldről és a KNK-ból származó dömpingelt behozatal okozott-e jelentősnek ítélt mértékű kárt a közösségi gazdasági ágazatnak. Ezen felül a dömpingelt behozatalon kívül megvizsgáltak más ismert tényezőket is, amelyek egyidejűleg károsíthatták a közösségi gazdasági ágazatot, annak érdekében, hogy az e tényezők által okozott károkat ne tulajdonítsák a dömpingelt behozatalnak.

2. A DÖMPINGELT BEHOZATAL HATÁSA

- (191) 2001 és a VI között a KNK-ból és Thaiföldről származó dömpingelt behozatal mennyisége 40 %-kal nőtt. Ugyanakkor e behozatal piaci részesedése a 2001-es 13,8 %-ról a VI alatt 18,3 %-ra nőtt. Az ezekből az országokból származó behozatal árai az érintett időszak során folyamatosan csökkentek, és a VI alatt 4,1 és 37,9 % közötti mértékben kínáltak alá a közösségi gazdasági ágazat árának.
- (192) Az alákínálást az eredményezi, hogy az árazás során nem veszik figyelembe a kereskedelmi lánc összes költségét.
- (193) Az igen alacsony és dömpingelt árú behozatal mennyiségének az érintett időszak során tapasztalt nagy arányú növekedése és piaci részesedésének ezzel egyidejű gyarapodása egybeesett a közösségi gazdasági ágazat helyzetének romlásával, amely különösen a nyereségesség, eladási árak, zárókészletek, beruházás, kapacitáskihasználás, pénzforgalom, tőkebevonási képesség és a beruházás megtérülése terén jelentkezett.
- (194) Ezért levonható az a következtetés, hogy az érintett behozatal által gyakorolt nyomás meghatározó szerepet játszott a közösségi gazdasági ágazat kárhelyzetének kialakulásában.

3. EGYÉB TÉNYEZŐK HATÁSA

3.1. Más közösségi gyártók teljesítménye

- (195) Más közösségi gyártók értékesítési mennyisége 2001 és a VI között mennyiség tekintetében 7,1 %-kal csökkent, ugyanakkor piaci részesedés tekintetében 7,8 %-kal esett vissza. Nem találtak arra utaló jeleket, hogy a más közösségi gyártók árai az együttműködő közösségi gazdasági ágazat árának alacsonyabbak lettek volna, illetve hogy általános helyzetük eltérő lett volna. Ezért megállapították, hogy a más közösségi gyártók által előállított és eladott termékek nem járultak hozzá a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz.

3.2. Egyéb harmadik országokból származó behozatal

- (196) Az Eurostattól származó információ alapján az egyéb harmadik országokból (pl. Malajzia, Törökország, India és Indonézia) származó behozatal mennyisége 22 %-kal nőtt az érintett időszak során, és a VI alatt körülbelül 231 000 tonnát ért el. Ez 13,8 %-os piaci részesedésnek felel meg. Ugyanakkor az említett behozatal árai 11 %-kal csökkentek (a 2001-es 1,66 euro/kg-ról a VI során 1,48 euro/kg-ra). Azonban meg kell jegyezni, hogy a behozatal átlagárai a VI idején magasabbak voltak a KNK-ból és Thaiföldről származó behozatal áránál, sőt kismértékben még a közösségi gazdasági ágazaténál is. Ezért megállapítható, hogy a más harmadik országokból történő behozatal nem járult hozzá a Közösség gazdasági ágazata által elszenvedett kárhoz.

3.3. Nyersanyagár

- (197) Egyes felek azt állították, hogy a polietilén ára Ázsiában mindig is alacsonyabb volt, mint Európában. Azonban a polietilén árának alakulása azt mutatja, hogy az ázsiai nyersanyagárak az érintett időszak során hol magasabbak, hol alacsonyabbak voltak a megfelelő európai árnál. A KNK helyzetével kapcsolatban az említett felek által bemutatott számadatok alapján az EU-hoz viszonyítva a KNK-ban az átlagos nyersanyagár-különbség 2001 és 2004 között 20,3 %-ról 12,3 %-ra csökkent, és ugyanakkor a végtermék átlagos árkülönbsége 0,7 %-ról 14,8 %-ra emelkedett. Mivel a nyersanyagár alakulásának a végtermék árkülönbségének mérséklését kellett volna eredményeznie, nem pedig az árkülönbség növekedését, a vizsgálat kimutatta, hogy nincs logikus kapcsolat a nyersanyag ára és a Közösségbe exportált végtermék ára között. Sőt, a közösségi gazdasági ágazat helyzete 2001-ben viszonylag kedvező volt, habár az árkülönbség ekkor volt a legmagasabb, 2004-ben és a VI során pedig, amikor az árkülönbség jóval kisebb volt, kárhelyzet állt elő. Ebből arra lehet következtetni, hogy a nyersanyagár különbségei nem járulhattak hozzá számottevően a közösségi gazdasági ágazat jelentős kárhoz.

(198) Egyes felek azt is állították, hogy a közösségi gazdasági ágazat kárát nem a dömpingelt behozatal okozta, hanem az, hogy az érintett időszak során a Közösségben emelkedett a polietilén ára. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a polietilén ára az érintett időszak során átlagosan valóban emelkedett. Azonban a közösségi gazdasági ágazat ennek megfelelő módon nem tudta emelni eladási árait. Az árak rugalmatlanságát az okozta, hogy egyszerre jelent meg a KNK-ból és Thaiföldről származó dömpingelt behozatal, amely áraival jelentősen alákínált a közösségi gazdasági ágazat árának, és átlagosan még csak nem is fedezte a KNK-beli és thaiföldi gyártás költségeit. Ilyen körülmények között megállapítható, hogy a közösségi gazdasági ágazatot a dömpingelt behozatal erős árnyomásnak tette ki, és ezért nem volt lehetőség arra, hogy a nyersanyagárak emelkedését az eladási árak növelésével kompenzálják.

(199) Végezetül emlékeztetni kell arra, hogy az alkalmi összefüggés vizsgálatakor azt kell megállapítani, hogy a dömpingelt behozatal (annak árai és mennyisége) okozott-e jelentős kárt a közösségi gazdasági ágazatnak, vagy azt más tényezők eredményezték. Ebben a tekintetben az árak vonatkozásában az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése annak bizonyítását írja elő, hogy a dömpingelt behozatal árszintje kárt okoz. Ezért csupán a dömpingelt behozatal és a közösségi gazdasági ágazat árszintje közötti különbségre utal. Így nincs olyan követelmény, amely az importárak szintjére ható tényezők – mint például a munkaerőköltség, a nyersanyagárak szintje vagy az eladási, általános és adminisztratív költségek – elemzését írja elő.

(200) A fentieket megerősíti az alaprendelet 3. cikke (7) bekezdésének szövege, amely a dömpingelt behozatalon kívüli ismert tényezőkre vonatkozik. E tényezők e cikkben megadott felsorolásában nem szerepel a dömpingelt behozatal árszintjét befolyásoló tényező. Összegezve, ha a behozatal dömpingelt, és még abban az esetben is, ha kedvezően hatott rá nyersanyag árának alakulása, nehéz belátni, hogy a nyersanyag árának ilyen kedvező alakulása miképpen lehet újabb kárt okozó tényező.

(201) Ezért a dömpingelt behozatal árszintjére ható tényezők – akár a nyersanyag árának változása, akár más – elemzése nem lehet döntő, továbbá ezek elemzése meghaladná az

alaprendelet által előírt követelményeket. Ezek alapján a nyersanyagárral kapcsolatos érveket elutasították.

4. KÖVETKEZTETÉS AZ OK-OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉSRŐL

(202) A közösségi gazdasági ágazat kárhelyzete egybeesett a Kínai Népköztársaságból és Thaiföldről származó behozatal erőteljes emelkedésével és a behozatal jelentős árleszorító hatásával.

(203) A más harmadik országokból érkező behozatal vonatkozásában, tekintettel a VI során az érintett behozatalnál kisebb piaci részesedésükre és különösen arra, hogy a VI során átlagárai mind az érintett behozatalnál, mind pedig – ami még jelentősegteljesebb – a közösségi gazdasági ágazaténál magasabbak voltak, azt a következtetést lehet levonni, hogy ezen egyéb tényezők hatása nem járulhatott hozzá jelentős módon a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz. Ráadásul elhanyagolható volt az a hatás, amit a nyersanyag árának a közösségi és az érintett országokbeli különbsége a közösségi gazdasági ágazat kedvezőtlen tendenciáira a nyereségesség, a teljesítmény és a piaci részesedés terén gyakorolt, sőt valószínűleg kedvező hatással kellett volna lennie a közösségi gazdasági ágazat helyzetére.

(204) Az érdekelt felek nem vetettek fel egyéb olyan tényezőt, amely a közösségi gazdasági ágazatot egyúttal károsíthatták, illetve a vizsgálat során nem merült fel egyéb ilyen tényező.

(205) A fenti elemzés fényében, amely megfelelően megkülönböztette és elválasztotta egymástól a közösségi gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló összes ismert tényező hatását és a dömpingelt behozatal káros hatását, a vizsgálat megerősítette, hogy ezen egyéb tényezők nem módosítják azt a tényt, hogy az értékelt kár a dömpingelt behozatalnak tudható be.

(206) A Bizottság ezért megállapítja, hogy az alaprendelet 3. cikke (6) bekezdésének értelmében az KNK-ból és Thaiföldről származó dömpingelt behozatal jelentős kárt okozott a Közösség gazdasági ágazatának.

G. KÖZÖSSÉGI ÉRDEK

- (207) Az alaprendelet 21. cikkével összhangban megvizsgálták, hogy a káros dömpingre vonatkozó megállapítás ellenére fennállnak-e kényszerítő okok arra, hogy az intézkedések elfogadása ebben az esetben nem közösségi érdek. A lehetséges intézkedéseknek az eljárásban érintett felekre gyakorolt hatását és az intézkedések meg nem tételének következményeit is figyelembe vették.

1. A KÖZÖSSÉGI GAZDASÁGI ÁGAZAT ÉRDEKE

- (208) Az intézkedések hatása a várakozások szerint megakadályozza a további torzulásokat, és helyreállítja a piacon a tisztességes versenyt. A közösségi gazdasági ágazat versenyképes és életképes ágazat, ezt támasztja alá 2001-es állapota, amikor helyzete viszonylag kedvező volt a kiélesedő nemzetközi verseny ellenére. Ezért az intézkedések bevezetése feltehetően lehetővé teszi piaci részesedése növelését és eladási árai emelését, így ésszerű, a gazdasági ágazat pénzügyi helyzetének javításához nélkülözhetetlen nyereség szintet ér el. Ez azt is lehetővé teszi, hogy folytassa a termelési létesítményeibe történő beruházásokat, így biztosítva a közösségi gazdasági ágazat fennmaradását.
- (209) Másrészt, amennyiben nem rendelnek el dömpingellenes intézkedéseket, valószínű, hogy a közösségi ipar máris meglehetősen rossz helyzete tovább romlana. Nem lenne képes az érintett harmadik országból származó dömpingelt behozattal való hatékony versenyzéshez szükséges befektetések megvalósítására. Ez a közeljövőben arra kényszerítene egyes vállalatokat, hogy állítsák le a termelésüket és váljanak meg alkalmazottaitól. Így veszélybe kerülne az együttműködő közösségi gazdasági ágazat 3 300 közvetlen állása. A zsákok és zacskók teljes közösségi gyártásában megközelítőleg 12 000 álláshely érintett, amelyek általában a kis- és középvállalkozásokban találhatók. A közösségi termelés leállításával a Közösség nagyobb mértékben függne a Közösségen kívüli szállítóktól.
- (210) Ennek megfelelően azt a következtetést vonták le, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése lehetővé tenné a közösségi gazdasági ágazat számára, hogy a káros dömping hatásait követően helyreálljon, ezért az intézkedések a közösségi gazdasági ágazat érdekét szolgálják.

2. A FÜGGETLEN IMPORTŐRÖK/KERESKEDŐK ÉS KISKERESKEDŐK ÉRDEKE

- (211) A Bizottság kérdőíveket küldött négy kiválasztott importőrnek/kereskedőnek, akik az érintett országokból származó behozatal teljes értékesítésének 9 %-át képviselik. Azonban csak két, az érintett országokból érkező teljes import 3 %-át képviselő importőr/kereskedő válaszolt a kérdőívre. Az együttműködő független importőrök szerint az intézkedések bevezetése esetén az érintett termék eladási ára emelkedne, a fogyasztóknak többet kellene fizetniük az érintett termékért, és így a vám hatását a fogyasztókra terhelnék. E tekintetben tehát a független importőröket korlátozott mértékű kedvezőtlen hatás érintené.
- (212) Az érintett terméket legnagyobb mértékben kiskereskedelmi vállalkozások terjesztik. A termék egyes típusait, például a különböző bevásárlótáskákat a Közösség egyes országaiban ingyenesen bocsátják a vásárlók rendelkezésére, míg más típusokat (fagyasztótáskák, pelenkaszacskók és szemeteszacskók) árusítanak a fogyasztók számára. Meg kell jegyezni, hogy egyes tagállamokban – például az Egyesült Királyságban – a fogyasztóknak jelenleg nem kell fizetni az egyszer használatos bevásárlótáskákért.
- (213) A vizsgálat kimutatta, hogy a dömpingellenes vámnak a gazdasági szereplőkre – különösen a kiskereskedelmi szektorra – gyakorolt pénzügyi hatását jelentősen eltúlozták. Egyes kiskereskedők azt állították, hogy egy 10 %-os vám egyedül a kiskereskedelmi ágazatban évente 220 millió euro többletköltséget eredményezne. A vizsgálat alapján, mivel az érintett behozatal teljes vámértéke 375 millió euro, az átlagosan 10 %-os vám a Közösségben maximálisan évi 38 millió eurót eredményezne. A kiskereskedők által a kérdőívre adott két válasz alapján továbbá az érintett termék átlagos eladása forgalmuk kevesebb, mint 0,1 %-át tette ki. Ezért az említett szintű dömpingellenes vám hatása csak kismértékben növelné költségeiket. Emellett a többletköltség egy része elosztható az ellátórendszer különféle szintjein. E kiskereskedők érveit ezért elutasították.
- (214) Ugyanezen kiskereskedők azt is állították, hogy a közösségi gazdasági ágazat kínálatából hiányoznak az érintett termék egyes típusai, sőt a közösségi gazdasági ágazat egésze sem lenne képes a közösségi kereslet kielégítésére. E tekintetben először is a zsákok és zacskók kínálatára vonatkozóan meg kell jegyezni, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése nem állítaná le az érintett országokból származó kínálatot, mindössze visszaállítaná a piacon az egyenlő feltételeket. A zsákok és zacskók

behozatala továbbra is kielégíti a közösségi piac keresletének egy részét. Emellett a közösségi gazdasági ágazat meglévő termelési kapacitással rendelkezik az erősödő kínálat kiszolgálásához. Mindenesetre a műanyag zsákok és zacskók bármely típusának további kínálata megoldható azokból az országokból származó termékekkel, amelyekre az intézkedések nem vonatkoznak. Az érveket ezért elutasították.

- (215) A jótékonyági célokra adományokat gyűjtő kiskereskedőket képviselő társulás azt állította, hogy bármilyen vám aránytalanul kedvezőtlen helyzetbe hozná adománygyűjtő tevékenységüket, mivel olyan zacskókat szereztek be, amelyeket ingyen bocsátanak ügyfeleik rendelkezésére. Azt is állították, hogy a jótékonyági célú, újrahasznosított termékek gyűjtésére használt zacskók miatt a dömpingellenes vám kivetése kedvezőtlen lenne számukra. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az adománygyűjtés e típusa, habár jótékonyági célú, üzleti alapon történik. Emiatt ugyanazokkal a kockázatokkal kell szembenéznie, mint bármely más üzleti tevékenységnek, és ugyanazon megítélés alá kell tartoznia. E kiskereskedők esetében sem járna jelentősen más hatással a vám kivetése, mint mások esetében. Ezért ezt az érvet elutasították.

3. A FOGYASZTÓK ÉRDEKEI

- (216) A vizsgálat megindításáról szóló értesítésben megadott határidőig egyetlen fogyasztói szervezet sem jelentkezett.
- (217) Néhány importőr azzal érvelt, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése a fogyasztóra terhelt áremelkedéshez vezetne, mivel az eladási árak szintjét a vámokhoz igazítanák.
- (218) Azonban a fentiekben említettek szerint egyes kiskereskedők a termékek egy részét ingyenesen bocsátják ügyfeleik rendelkezésére. Ha a kiskereskedők nem változtatnak jól bevált üzletpolitikájukon, a fogyasztók ezekben az esetekben nem érzik meg a dömpingellenes intézkedések hatását.
- (219) Az átlagosan 10 %-os vám (zacskóként 7 g feltételezett tömeggel számolva) átlagosan 0,086 eurocenttel növeli az importált és 0,016 centtel a Közösségben eladott

zacskók árát. Ez a növekedés elhanyagolható akkor is, ha terhet csak a fogyasztók állják. Valójában a vámnak a fogyasztót érintő hatása ennél alacsonyabb lesz, mivel a költségek az ellátólánc különböző szintjein egyenletesen oszlanak majd meg.

4. VERSENY- ÉS KERESKEDELEMTORZÍTÓ HATÁSOK

- (220) Az intézkedéseknek a közösségi versenyre gyakorolt hatását tekintve az érintett exportáló gyártók továbbra is értékesíthetik a műanyag zsákokat és zacskókat, mivel piaci helyzetük erős. A közösségi gyártók nagy számával és az egyéb harmadik országokból származó behozattal együtt ez biztosítja majd, hogy az érintett terméket továbbra is méltányos áron kínáló forgalmazók széles választéka álljon a felhasználók és kiskereskedők rendelkezésére.
- (221) Jelentős számú szereplő marad tehát a piacon, így továbbra is lehetséges lesz a kereslet kielégítése. A fentiek alapján ezért megállapítható, hogy a verseny minden valószínűség szerint a dömpingellenes intézkedések bevezetését követően erős marad.

5. A KÖZÖSSÉGI ÉRDEKRE VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉSEK

- (222) A Kínai Népköztársaságból és Thaiföldről származó egyes műanyag zsákok és zacskók behozatalára vonatkozó intézkedések elrendelése egyértelműen a közösségi gazdasági ágazat érdeke lenne. Lehetővé tenné a közösségi gazdasági ágazat számára, hogy növekedjen és talpra álljon a dömpingelt behozatal okozta kár után. Ha azonban nem hoznak intézkedéseket, valószínű, hogy a közösségi termelés továbbra is csökkenni fog, és több piaci szereplő hagyja el az üzletágot. Továbbá az importőröket és a kiskereskedőket ez nem fogja jelentősen érinteni, mivel a tisztességes árú zsákok és zacskók – köztük az egyéb harmadik országból származó behozatal – továbbra is elérhetők lesznek a piacon.
- (223) A fentiek figyelembevételével arra a következtetésre jutottak, hogy nincs olyan kényszerítő ok, amely megakadályozná a Kínai Népköztársaságból és Thaiföldről származó egyes műanyag zsákok és zacskók behozatalával szembeni dömpingellenes vámok kivetését.

H. VÉGLEGES INTÉZKEDÉSEK

- (224) Tekintettel a dömpinggel, az okozott kárral és a közösségi érdekekkel kapcsolatos következtetésekre, és az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban, végleges dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni a Kínai Népköztársaságból és Thaiföldről származó behozatalra a dömpingelt behozatal által a közösségi iparágban okozott további kár megelőzése érdekében.
- (225) Az intézkedéseket olyan szinten kell bevezetni, amely a megállapított dömpingkülönbözöt meghaladása nélkül elégséges az ilyen behozatok által okozott károk megszüntetéséhez. A káros dömping hatásainak megszüntetéséhez szükséges vámösszeg kiszámításánál úgy ítélték, hogy az intézkedéseknek lehetővé kell tenniük a közösségi gazdasági ágazat számára, hogy fedezze gyártási költségeit és egy olyan szintű adózás előtti ésszerű nyereséget érjen el, amelyet az ilyen típusú iparág az ágazatban rendes versenyfeltételek mellett – azaz dömpingelt behozatal nélkül – a Közösségben elérhet hasonló termékek értékesítéseivel. Az e számításához használt adózás előtti haszonkulcs a hasonló termék eladási forgalmának 6 %-a, amely megfelelő, a gazdasági ágazat által rendes versenyfeltételek mellett elérhető nyereségsszint, és amelyet a gazdasági ágazat a dömpingelt behozatal erőteljes megjelenése előtt ért el.
- (226) Az e rendeletben meghatározott egyéni vállalati dömpingellenes vámtételeket e vizsgálat megállapításai alapján határozták meg. Ezért azok e vállalatok esetében a vizsgálat során talált helyzetet tükrözik. Ezért ezek a vámtételek kizárólag az érintett országokból származó és az említett vállalatok, következésképp az említett jogi személyek által gyártott termékek behozatalára alkalmazhatók.
- (227) A MET-ben és IT-ben nem részesülő kínai exportáló gyártó tekintetében e vállalat nem részesül egyéni dömpingellenes vámtételben, jóllehet kiszámították dömpingkülönbözötét, a fenti (131) preambulumbekézdésben elmagyarázottaknak megfelelően. Az e vállalat – együttműködő exportáló gyártó – által előállított termékek behozatalára ezért a mintában nem szereplő együttműködő exportőrökre meghatározott általános vámtétel vonatkozik, a (228) preambulumbekézdésben leírtaknak megfelelően.
- (228) Az együttműködő, de a mintában nem szereplő exportőrökre vonatkozó vámtétel mindkét ország esetében az
- (54) preambulumbekézdés értelmében, a mintában szereplő vállalatokra megállapított dömpingkülönbözöt súlyozott átlaga. Az e rendelet rendelkező részében vagy mellékletében kifejezetten név és cím szerint meg nem említett bármely más vállalat – beleértve a megnevezett vállalatokkal kapcsolatban álló jogi személyeket is – által előállított importált termékek nem részesülhetnek ezekben a vámtételekben, és azokra az „összes többi vállalatra” alkalmazandó vám vonatkozik.
- (229) Minden olyan kérelemmel, amely ezeknek az egyéni vállalati dömpingellenes vámtételeknek az alkalmazását célozza (például a szervezet névváltozását vagy az új termelési, illetve értékesítési egységek kialakítását követően), haladéktalanul a Bizottsághoz kell fordulni, rendelkezésre bocsátva az összes vonatkozó információt, különösen a vállalat tevékenységében bekövetkező minden olyan változást illetően, amely a vállalat termelését, belföldi és exportértékesítéseit érinti, amely például a névváltoztatással, illetve a termelési és értékesítési egységekben bekövetkező változással kapcsolatban áll. Indokolt esetben a rendelet megfelelően módosításra kerül az egyedi vámok alkalmazásában részesülő vállalatok listájának naprakésszé tételével. Az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése értelmében ezen eljárásban új exportőr-felülvizsgálat egyéni dömpingkülönbözöt megállapítása céljából nem kezdeményezhető, mivel a mintavétel a KNK, Malajzia és Thaiföld exportáló gyártóira vonatkozott. Azonban valamely új exportáló gyártó és a mintában nem szereplő együttműködő vállalatok egyenlő elbírálásának biztosítására a Bizottság úgy véli, hogy rendelkezni kell az utóbbi vállalatokra vonatkozó vámnak az olyan új exportáló gyártók tekintetében történő alkalmazására, amelyek be tudják bizonyítani, hogy az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése értelmében jogosultak a felülvizsgálatra.
- (230) A rendelet I. vagy II. mellékletében meghatározott listákba új, KNK-beli vagy thaiföldi exportáló gyártó felvételére vonatkozó kérelemmel haladéktalanul a Bizottsághoz kell fordulni, benyújtva valamennyi releváns információt, különösen az arra vonatkozó bizonyítékot, hogy az érintett vállalat megfelel a rendelet 2. cikkében meghatározott három feltételnek. Szükség esetén a rendeletet a minta átlagos vámtételében részesülő, az I. és II. mellékletben szereplő vállalatok listájának naprakésszé tételével módosítják.
- (231) A fenti megállapításokra tekintettel a dömpingellenes vámtételek a következők:

Ország	Exportáló gyártó	Dömpingkülönbözlet	Kárkülönbözlet	Vámtétel
KNK	Cedo (Shanghai) Limited és Cedo (Shanghai) Household Wrappings Co. Ltd., Shanghai	7,4 %	39,0 %	7,4 %
	Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd., Longhai	5,1 %	74,6 %	5,1 %
	Sunway Kordis Shanghai és Shanghai Sunway Polysell, Shanghai	4,8 %	37,4 %	4,8 %
	Suzhou Guoxin Group Co. Ltd, Suzhou Guoxin Group Taicang Yihe Import & Export Co., Ltd, Taicang Dongyuan Plastic Co., Ltd. és Suzhou Guoxin Group Taicang Giant Packaging Co., Ltd., Taicang	7,8 %	61,3 %	7,8 %
	Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd. és Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd., Wuxi	12,8 %	57,8 %	12,8 %
	Zhong Shan Qi Yu Plastic Products Co Ltd., Zhongshan	5,7 %	34,3 %	5,7 %
	Huizhou Jun Yang Plastics Co, Huizhou	4,8 %	30,8 %	4,8 %
	A mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók	8,4 %	49,3 %	8,4 %
	Összes többi vállalat	28,8 %	34,3 %	28,8 %
Thaiföld	King Pac Industrial Co Ltd., Chonburi és Dpac Industrial Co., Ltd., Bangkok	14,3 %	37,4 %	14,3 %
	Multibax Public Co., Ltd., Chonburi	5,1 %	10,6 %	5,1 %
	Naraipak Co., Ltd. és Narai Packaging (Thaiföld) Ltd., Bangkok	10,4 %	29,7 %	10,4 %
	Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd., Bangkok	6,8 %	23,9 %	6,8 %
	Thai Plastic Bags Industries Co., Ltd., Nakhonpathom	5,8 %	53,5 %	5,8 %
	A mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók	7,9 %	27,6 %	7,9 %
	Összes többi vállalat	14,3 %	37,4 %	14,3 %

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A KNK-ból és Thaiföldről származó, tömegében legalább 20 % polietilént tartalmazó, legfeljebb 100 mikrométer vastagságú, az ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 és ex 3923 29 90 KN-kód alá (TARIC-kódok: 3923 21 00 20, 3923 29 10 20 és 3923 29 90 20) besorolt műanyag zsákok és zacskók behozatalára végleges dömpingellenes vámtól kell kivetni.

(2) Az alábbiakban felsorolt vállalatok által előállított termékek esetében a nettó, vámfizetés előtti, közösségi határparitáson számított árra alkalmazandó végleges vámtétel a következőképpen alakul:

Ország	Vállalat	Vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Kínai Népköztársaság	Cedo (Shanghai) Limited és Cedo (Shanghai) Household Wrappings Co. Ltd., Shanghai	7,4	A757
	Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd., Longhai	5,1	A758
	Sunway Kordis Shanghai Ltd. és Shanghai Sunway Polysell Ltd., Shanghai	4,8	A760
	Suzhou Guoxin Group Co. Ltd., Suzhou Guoxin Group Taicang Yihe Import & Export Co., Ltd., Taicang Dongyuan Plastic Co., Ltd. és Suzhou Guoxin Group Taicang Giant Packaging Co., Ltd., Taicang	7,8	A761
	Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd. és Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd., Wuxi	12,8	A763
	Zhong Shan Qi Yu Plastic Products Co Ltd., Zhongshan	5,7	A764
	Huizhou Jun Yang Plastics Co., Ltd., Huizhou	4,8	A765
	Az I. mellékletben felsorolt vállalatok	8,4	A766
	Összes többi vállalat	28,8	A999
Thaiföld	King Pac Industrial Co Ltd., Chonburi és Dpac Industrial Co., Ltd., Bangkok	14,3	A767
	Multibax Public Co., Ltd., Chonburi	5,1	A768
	Naraipak Co., Ltd. és Narai Packaging (Thaiföld) Ltd., Bangkok	10,4	A769
	Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd., Bangkok	6,8	A770
	Thai Plastic Bags Industries Co., Ltd., Nakonpathom	5,8	A771
	A II. mellékletben felsorolt vállalatok	7,9	A772
	Összes többi vállalat	14,3	A999

(3) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Ha bármely új exportáló gyártó a KNK-ban vagy Thaiföldön elégséges bizonyítékot szolgáltat a Bizottságnak arra, hogy

- a vizsgált időszak során (2004. április 1. és 2005. március 31. között) nem exportálta a Közösségbe az 1. cikk (1) bekezdésében leírt termékeket, valamint
- nem áll kapcsolatban olyan KNK-beli vagy thaiföldi exportőrrel vagy gyártóval, amelyre az e rendelettel bevezetett dömpingellenes intézkedések vonatkoznak, valamint
- az érintett terméket a Közösségbe ténylegesen az után a vizsgálati időszak után exportálta, amely alapján az intézkedéseket meghozták, vagy visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget vállalt egy jelentős mennyiségnek a Közösségbe történő exportálására,

akkor a Tanács, a Bizottság által a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslat alapján egyszerű többséggel eljárva úgy módosíthatja az 1. cikk (3) bekezdését, hogy új exportáló gyártóval egészíti ki az I. vagy II. mellékletben szereplő listát.

3. cikk

A Malajziából származó egyes műanyag zsákok és zacskók behozatalával kapcsolatos eljárás megszűnik.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. szeptember 25-én.

a Tanács részéről

az elnök

M. PEKKARINEN

I. MELLÉKLET

A MINTÁBAN NEM SZEREPLŐ KÍNAI EGYÜTTMŰKÖDŐ EXPORTÁLO GYÁRTÓK

Kiegészítő TARIC-kód A766

BEIJING LIANBIN PLASTIC & PRINTING CO LTD	Beijing
CHANGLE BEIHAI PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Zhuliu
CHANGLE UNITE PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
CHANGLE HUALONG PLASTIC PRODUCTS CO LTD	Changle
CHANGLE SANDELI PLASTIC PRODUCTS CO LTD	Changle
CHANGLE SHENGDA RUBBER PRODUCTS CO., LTD.	Changle
CHANGZHOU HUAGUANG PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Wujin
CHEONG FAT PLASTIC BAGS (CHINA) PRINTING FACTORY	Shenzhen
CHUN HING PLASTIC PACKAGING MANUFACTORY LTD	Hong Kong
CHUN YIP (SHENZHEN) PLASTICS LIMITED	Shenzhen
CROWN POLYETHYLENE PRODUCTS (INT'L) LTD.	Hong Kong
DALIAN JINSHIDA PACKING PRODUCTS CO., LTD	Dalian
DONG GUAN HARBONA PLASTIC & METALS FACTORY CO., LTD.	Dongguan
DONGGUAN CHERRY PLASTIC INDUSTRIAL, LTD	Dongguan
DONGGUAN FIRSTWAY PLASTIC PRODUCTS CO., LTD	Dongguan
DONGGUAN MARUMAN PLASTIC PACKAGING COMPANY LIMITED	Dongguan
DONGGUAN NAN SING PLASTICS LIMITED	Dongguan
DONGGUAN NOZAWA PLASTIC PRODUCTS CO. LTD	Dongguan
DONGGUAN RUI LONG PLASTICS FACTORY	Dongguan
FOSHAN SHUNDE KANGFU PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Shunde
FU YUEN ENTERPRISES CO.	Hong Kong
GOLD MINE PLASTIC INDUSTRIAL LIMITED	Jiangmen
GOOD-IN HOLDINGS LTD.	Hong Kong
HANG LUNG PLASTIC FACTORY (SHENZHEN) LTD	Shenzhen
JIANGMEN CITY XIN HUI HENGLONG PLASTIC LTD.	Jiangmen
JIANGMEN TOPTYPE PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Jiangmen
JIANGMEN XINHUI FENGZE PLASTIC COMPANY LTD.	Jiangmen
JIANGYIN BRAND POLYTHENE PACKAGING CO., LTD.	Jiangyin
JINAN BAIHE PLASTIC PRODUCTS COMPANY LIMITED	Jinan
JINAN CHANGWEI PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Jinan
JINAN CHENGLIN PLASTIC PRODUCTS COMPANY LTD.	Jinan
JINAN MINFENG PLASTIC CO., LTD.	Jinan
JINYANG PACKING PRODUCTS (WEIFANG) CO. LTD	Qingzhou
JUXIAN HUACHANG PLASTIC CO., LTD	Liuguanzhuang

JUXIAN HUAYANG PLASTIC PRODUCTS CO., LTD	Liuguanzhuang
KIN WAI POLY BAG PRINTING LTD.	Hong Kong
LAIZHOU JINYUAN PLASTICS INDUSTRY & TRADE CO., LTD.	Laizhou
LAIZHOU YUANXINYIE PLASTIC MACHINERY CO., LTD.	Laizhou
LICK SAN PLASTIC BAGS (SHENZHEN) CO., LTD.	Shenzhen
LINQU SHUNXING PLASTIC PRODUCTS CO. LTD	Linqu
LONGKOU CITY LONGDAN PLASTIC CORPORATION LTD.	Longkou
NEW CARING PLASTIC MANUFACTORY LTD.	Jiangmen
NEW WAY POLYPAK DONGYING CO., LTD.	Dongying
NINGBO HUASEN PLASTHETICS CO., LTD.	Ningbo
NINGBO MARUMAN PACKAGING PRODUCT CO. LTD.	Ningbo
POLY POLYETHYLENE BAGS AND PRINTING CO.	Hong Kong
QINGDAO NEW LEFU PACKAGING CO., LTD.	Qingdao
RALLY PLASTICS CO., LTD. ZHONGSHAN	Zhongshan
RIZHAO XINAO PLASTIC PRODUCTS CO., LTD	Liuguanzhuang
DONGGUAN SEA LAKE PLASTIC PRODUCTS MANUFACTURING CO., LTD.	Dongguan
SHANGHAI HANHUA PLASTIC PACKAGE PRODUCT CO., LTD.	Shanghai
SHANGHAI HUAYUE PACKAGING PRODUCTS CO., LTD.	Shanghai
SHANGHAI LIQIANG PLASTICS INDUSTRY CO., LTD.	Zhangyan
SHANGHAI MINGYE PLASTICS GOODS COMPANY LIMITED	Shanghai
SHANGHAI QUTIAN TECHNOLOGY INDUSTRY DEVELOPMENT CO. LTD.	Shanghai
SHANTOU ULTRA DRAGON PLASTICS LTD.	Shantou
SHAOXING YUCI PLASTICS AND BAKELITE PRODUCTS CO., LTD.	Shangyu
SHENG YOUNG INDUSTRIAL (ZHONGSHAN) CO., LTD.	Zhongshan
SUPREME DEVELOPMENT COMPANY LIMITED	Hong Kong
TAISHING PLASTIC PRODUCTS CO., LTD. ZHONGSHAN	Zhongshan
TIANJIN MINGZE PLASTIC PACKAGING CO., LTD.	Tianjin
UNIVERSAL PLASTIC & METAL MANUFACTURING LIMITED	Hong Kong
WAI YUEN INDUSTRIAL AND DEVELOPMENT LTD	Hong Kong
WEIFANG DESHUN PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG HENGSHENG RUBBER PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG HONGYUAN PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG HUASHENG PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG KANGLE PLASTICS CO., LTD.	Changle
WEIFANG LIFA PLASTIC PACKING CO., LTD.	Weifang
WEIFANG XINLI PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Weifang
WEIFANG YUANHUA PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Weifang
WEIFANG YUJIE PLASTICS PRODUCTS CO., LTD.	Weifang

WEIHAI WEIQUN PLASTIC AND RUBBER PRODUCTS CO. LTD.	Weihai
WINNER BAGS PRODUCT COMPANY (SHENZHEN) LIMITED	Shenzhen
WUI HING PLASTIC BAGS PRINTING (SHENZHEN) COMPANY LIMITED	Shenzhen
XIAMEN EGRET PLASTICS CO., LTD.	Gaoqi
XIAMEN RICHIN PLASTIC CO., LTD	Xiamen
XIAMEN UNITED OVERSEA ENTERPRISES LTD.	Xiamen
XIAMEN XINGXIA POLYMERS CO., LTD	Xiamen
XIAMEN XINYATAI PLASTIC INDUSTRY CO. LTD.	Xiamen
XINHUI ALIDA POLYTHENE LIMITED	Xinhui
XINTAI CHUNHUI MODIFIED PLASTIC CO., LTD	Xintai
YANTAI BAGMART PACKAGING CO., LTD.	Yantai
YANTAI LONGQUAN PACKAGING MATERIAL CO. LTD.	Yantai
YAU BONG POLYBAGS PRINTING CO., LTD.	Hong Kong
YINKOU FUCHANG PLASTIC PRODUCTS. CO., LTD.	Yingkou
YONGCHANG (CHANGLE) PLASTIC INDUSTRIES CO., LTD.	Weifang
ZHANGJIAGANG YUANHEYI PAPER & PLASTIC COLOR PRINTING & PACKING CO., LTD	Zhangjiagang
ZHONGSHAN DONGFENG HUNG WAI PLASTIC BAG MFY	Zhongshan
ZHONGSHAN HUANGPU TOWN LIHENG METAL & PLASTIC FACTORY	Zhongshan
ZHUHAI CHINTEC PACKING TECHNOLOGY ENTERPRISE CO. LTD	Zhuhai
ZIBO WEIJIA PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Zibo

II. MELLÉKLET

A MINTÁBAN NEM SZEREPLŐ THAIFÖLDI EGYÜTTMŰKÖDŐ EXPORTÁLÓ GYÁRTÓK

Kiegészítő TARIC-kód A772

APPLE FILM CO., LTD	Samutprakarn Province
C P PACKAGING INDUSTRY CO., LTD.	Bangkok
K. INTERNATIONAL PACKAGING CO., LTD.	Samutsakorn
POLY WORLD CO., LTD.	Bangkok
SIAM FLEXIBLE INDUSTRIES CO., LTD	Samutsakorn
THAI GRIPTECH CO. LTD. et SUPER GRIP CO., LTD.	Bangkok
THANTAWAN INDUSTRY PUBLIC COMPANY LIMITED	Nakornphathom
UNITY THAI PRODUCTS CO., LTD. et UNITY THAI PRODUCTS (1999) CO., LTD.	Bangkok
UNIVERSAL POLYBAG COMPANY LTD.	Chonburi
ZIPLAS INTERNATIONAL CO LTD	Bangkok